

תשורה

משמחת הנישואין של
מנחם מענדל הכהן ורבקה שיחיו ריבקיין
כ"ב סיון ה'תשפ"ב

פתח דבר

לזכרון טוב, יום כלולת צאצאינו החתן התמים מנחם מענדל שי' הכהן עם ב"ג הכלה מ' רבקה תי', הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק – מיוסד על ההנהגה בעת שמחת הנישואין של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – בתשורה המוסגרת בזה.

*

התשורה כוללת:

(א) שער המשפחה – (1) ענינים הקשורים לאבי זקנו של החתן הרב מרדכי הכהן ריבקין ע"ה; (2) מכתב לאבי זקנתו של החתן הרב משה קראסניאנסקי ע"ה.

(ב) שער מענות קודש – חלקם מתוך ארכיון אבי זקנתו של החתן הרב מרדכי הכהן ריבקין ע"ה.

(ג) שער הגהות – הגהות כ"ק אדמו"ר שליט"א על כתבות אבי זקנתו של החתן הרב שלום דובער גארדאן ע"ה, שכתב עבור "די אידישע היים". עם פיענוח בדרך אפשר.

(ד) שער מכתבים – מארכיון אבי זקנתו של החתן הרב שלום דובער גארדאן ע"ה, למוסדות שתחת הנהלתו ולאנשי קהילתו.

(ה) שער מכתבי ר' אברהם פאריז – לידידו אבי זקנתו של החתן הרב שלום דובער גארדאן ע"ה.

יצויין שרוב החומר בתשורה זו מתפרסם בזה לראשונה.

*

ויהי רצון, שתיכף ומיד "ישמע... קול ששון וקול שמחה" האמתי, כאשר "נוכה זעהן זיך מיטן רבי'ן", בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, תיכף ומיד ממוש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משפחת פלאטקין

משפחת ריבקין

כ"ב סיון, ה'תשפ"ב
מאה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר שליט"א
ברוקלין, נ.י.

התשורה שחולקה בעת חתונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ב 24 ה'ת"ת

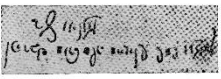
אלון וברכה

אברהם סוד, איזו כלות בת הכולה הגדולה ג'
הי' נשקף תמי' עי' ה' החתן הרי' ג' ג'נ' ונצ'ן ס'י' הע'
ג'ה אכ'ה את כל הנשואי' ח'ק' דשג'ת אד'ק'ן, ג'ק'וד
נ'ח'וק, ד'תשורה ה'וסג'ת ג'ה, ת'ע'ת ג'ת'פ' כ'ת' י'ד'
ק'ב'ו של ה'וד כ'ק אדמו"ר אדמו"ר, א'ת'ן הראש'ן, ר'ק'ן
ה'ג'ד'ו ז'ר'ק'ו'ה'ה' (כ'ג' ז'ע' א'ת'ר סג'ו'ה י'ה'י'א' ג'ל' ד'ט'י'
נ'פ'ס' ע'ד ג'ט' ד'ת'וכ'י י'ד'י'נ' א'ת'ר, ר' ע'י'ת'ו י'ז'ו, ו'כ'
ת'ג'ד'י' ת'ורה י'ז'ו.

בשגתה וברכתה

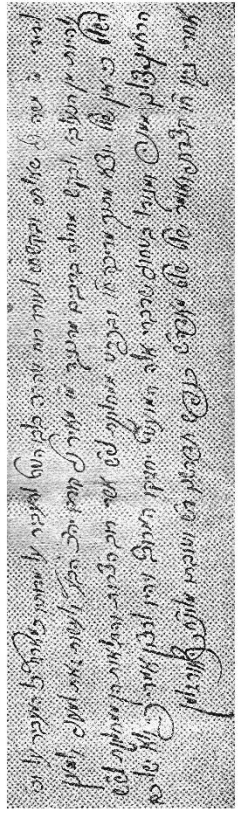
ישיבה - תומכי-תלמידי בליזאווטש"
ג' י'ג' כ'ס'ו, ת'ר'פ"ט, ווארש'א.

פ'רש'ת ג'ת'פ' י'ק'ר'ש ז'ג' הו'א, כ'י ה'י'ת'ס כ'י'ן ה'ת'ס'י'ד'
ו'נ'ק'ד'י'ה'ז' ד'ע'ת' ה'י'ז' ה'י' ד'ע'ל'י' כ'ד'ה, א'ש'ר ד'א'ת'ת' ה'א'ס'פ'ו'ת'
א'ל א'ת'ר' מ'ח'ל'ו'צ' ח'ו'ן ק'דו'ש'ת' א'ת'ר'י'כ'י' ו'נ'ר'א'י' ת'ורה נ'ל'ע'י'ד'י' ה'ת'ס'י'ד'
ד'ע'ת'פ' א'ר'ב'ת' א'ר'י' ע'י'ש ו'נ'ק'ד'י'ה'ז' ו'ג'ו'ע'ן א'ה'ו'י'ל' א'ל'ת'ת' ד'ע'ק'ר'י'ן
ג'ת'ו'ע' א'ת'ר' ס'ג'ר'א'ת'פ'י' ע'ו'ד כ'כ'נ'ס ק'ו'לה'ה' ה'ת'ס'י'ד' ר' ג'א'י'ר' ה'י' ר'ק'א'
נ'ע' א'ש'ר כ'ח'ט'ט'ה' ש'ה' ש'נ'י' (ת'ל'ג'ת' - נ'ו א'ע'ר'ק') ע'ג'ל'
ו'ה'ת'פ'ו'ן ד'ד'ר' ה'ב'א'ת' א'ל'ו'ן ו'ה'א'ס'פ'ו'ת' ה'ת'ס'י'ד' ת'ע'ק' ה'ת'ס'י'ד' ר'ג'
נ'ע' ד'י'ג'י'ס' א'ל ה'ל'ע'י'ד'י' ו'י'צ'י'א' ד'ד'ר'ו'י'ק' י'נ'ב'א'ת' א'ל'ו'ן כ'ו'א'ד', ג'ר'וד'
ה'ת'ג'י'ש'ו'ת' ש'ס'א'ו', (ג'ג' ה'ת'ס'י'ד' ה'י'ד'ר' נ'ע'
כ'א'ו'ת' ג'ע'ו'ד' א'ל'ו'ן ר'ק'ן ה'ג'ד'ו'ל' א'י'ה'ו'ן ל'י'ד'ו'ג' א'א'ת'ר'
ה'ל'צ'ק' א'ת'ר'י'כ'י', א'ת'ל' ה'ג'ו'ח' א'ל'י'ס' ע'ל' ה'א'ד', ו'ד'א'ת' ה'י'ז' ע'דו'ג'ת' א'ת'ר'
ז'ה'י'ת' א'ד'ם ד'ר'ש'ו'ת'פ' ו'ג'ו'נ'ן א'ת'ר'ק'ו'ד' ו'י'ר'א'ת'ו'ת' י'ת'ל' א'ת'ר'א' ס'ל'י'ג'
ז'ל'א' ס'י'פ'ו'ן ד'פ'ו'ל'ו'ל' ה'דו'ת' ש'א'ו'ת' ד'א'ת'ר'ת' א'ל' י'ש'ר'א'ל' א'ס'ו'ת'
ו'ס'ו'ן כ'דו'ב' א'ת'ר'ת' א'ל'ת' א'ת'ר'ת' י'כ'ו'ת' ו'ע'י'ת'ת' ע'ו'ל'ן ה'י'ת' ג'י' א'ת'ר'
נ'א'ת'ר' ע'ל' ג'ו'ע'ן ה'ד'ע'ט' נ'ע' ו'ו'א'ת' ה'ח'ו'ל' ג'ע'ה' א'ת'ר' ג'
ו'ה'ת'ר'ש' א'ל'ו'ן ד'ש'ת' ה'ה'י'א' א'ל'ו'ן ר'ק'ן ה'ג'ד'ו'ל' ו'י'ת'ר'
ז'ה' א'ת'ר'ת'ס'י'ד' ר' ג'ט'ה' נ'ע'.

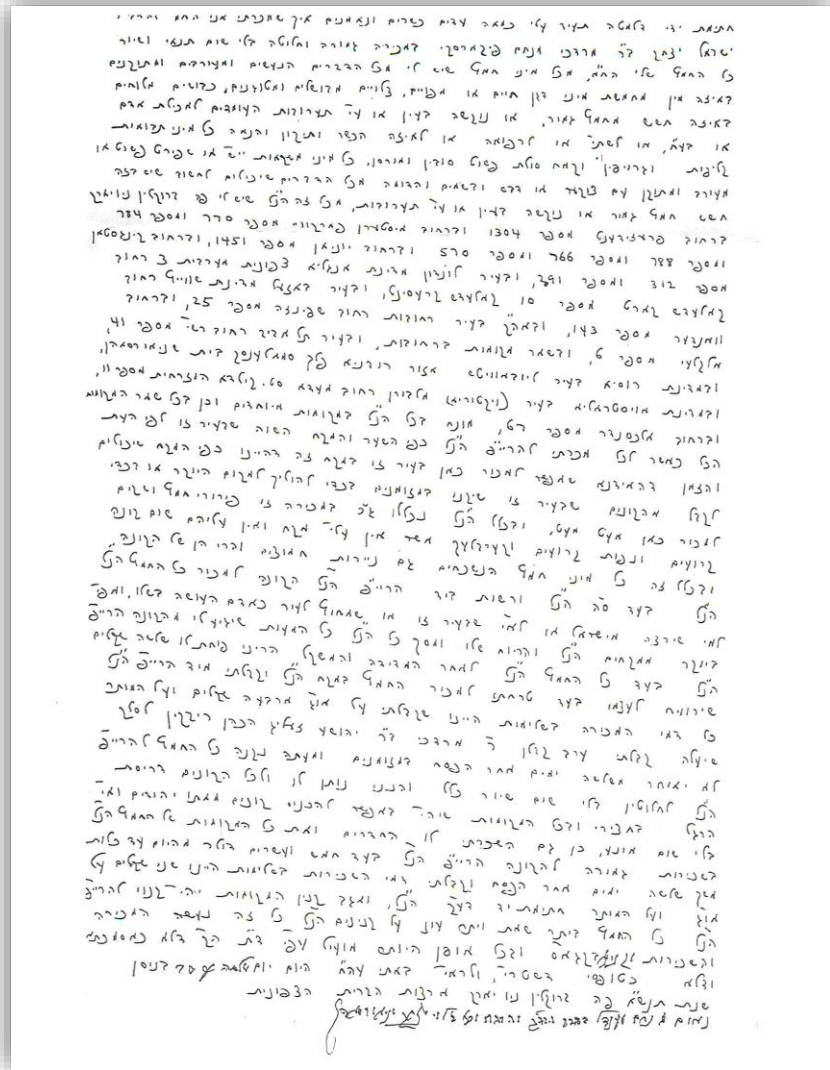

הכתב היה נתמכר (בארכיון) כעבור לוחי הוא הועבר הורה קדמו' בני' טוב' די' ק'ת'ש' ע'ל' ה'וד' כ'י'ן א'ת'ר'ת'ר' א'ת'ר'י' ג'ב'ו' ו'ד'א'ת'ת'
ד'ט'ת' ת'ה'י'ל' ע'ו'ל'ק'ו'ל'ת'ו'ת' נ'ב'ט'י' ו'ד'ע'ק'

שער המשפחה

זכה אבי זקנו של החתן הרב מרדכי הכהן ריבקין ע"ה ושימש כו"כ שנים כ"ערב קבלן" במכירת
 חמץ של כ"ק אדמו"ר שליט"א.
 לפנינו צילום שטר מכירת חמץ דשנת תנש"א, בצירוף ר"ד כ"ק אדמו"ר שליט"א אליו באותו מעמד
 (מתוך השיחה המוגהת):

ואח"כ פנה להערב קבלן (ר"מ שי
 הכהן ריבקין), ואמר: ותכוננו לברך
 הברכה המשולשת, ברכת כהנים, בבית
 המקדש השלישי, בחג הפסח זה.
 וסיים: תודה רבה, וחג הפסח כשר
 ושמו.

רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א
 אור ל"ד ניסן ה'תנש"א
 – לאחרי מכירת חמץ –

הרב מרדכי הכהן ריבקין ע"ה מקבל ספר התניא מידו הק' י"ט כסלו תנש"א

הגהת כ"ק אדמו"ר שליט"א על הקדשה הרב מרדכי הכהן ריבקין ע"ה
במאמר ד"ה בשעה שעלה תשכ"ה – קונטרס חג השבועות תנש"א

וזהו מ"ש וספרתם לכם גוי' מיום הביאתכם את עומר התנופה גוי', דענין עומר תנופה גוי' הוא כמ"ש⁶¹
והניף את העומר גוי' לרצונכם, לרצונכם הוא רעותא דלבא, ועיי' רצון זה (דהאדם) לממשיכים
ועושים רצונו של מקום. וזהו אימתי הן תמימות בזמן שישראל עושין רצונו של מקום, דהמשכה זו הוי"ע
התמימות, אמיתית השלימות.

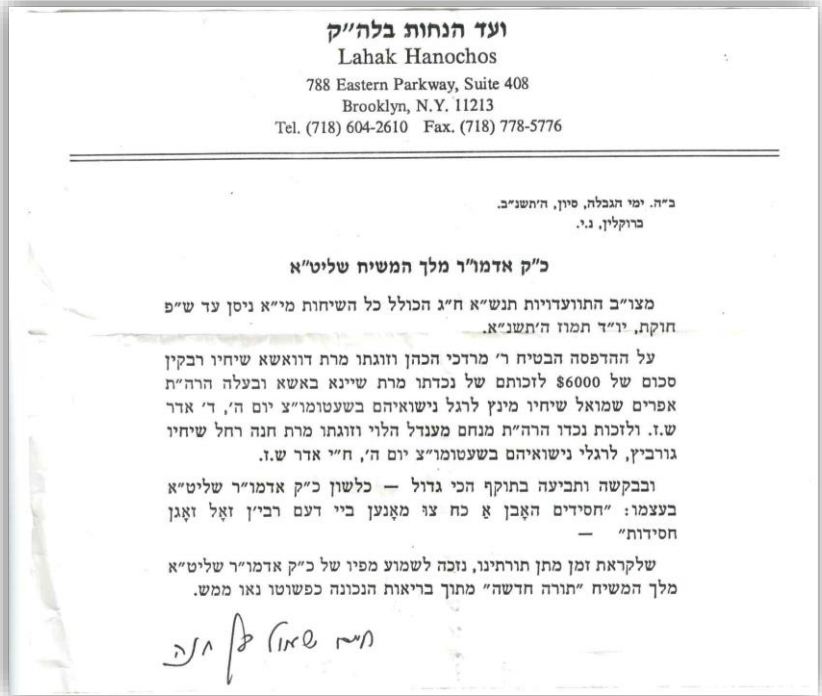
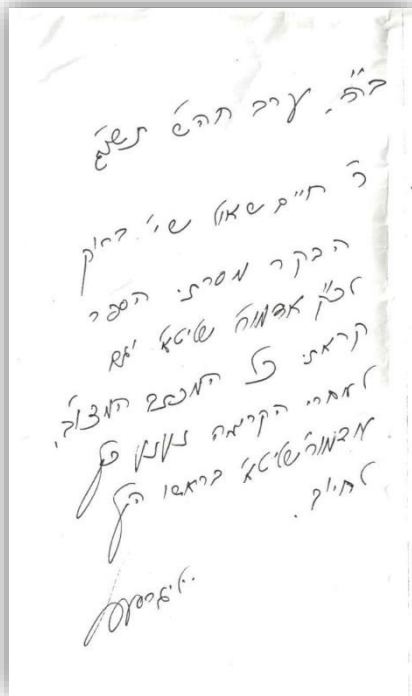
----- * -----

59) בהבא לקמן, ראה המשך תעריב חייב עי' תקעה-ו.
60) תנחומא וארו טו. שמו"ר פייב, ג. ועוד.
61) אמור כג, יא.

הוקדש עיי'
הרה"ת ר' מרדכי הכהן
וזגתו מרת דוואשא שיחיו
ריבקין

כ"ק אדמו"ר שליט"א תיקן בכת"ק בשם אמו זקנתו של החתן מרת דוואשא ריבקין ע"ה
מ"דוואשא" ל"דוואשא"

הקדשת הרב מרדכי הכהן ריבקין ע"ה על התוועדויות תנש"א ח"ג

ב"ה. ימי הגבלה, סיון, ה'תשנ"ג.
ברוקלין, נ.י.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מצו"ב התוועדויות תנש"א ח"ג הכולל כל השיחות מי"א ניסן עד ש"פ חוקת, יו"ד תמוז ה'תשנ"א.

על ההדפסה הבטיח ר' מרדכי הכהן וזוגתו מרת דוואשא שיחיו רבקין סכום של \$6000 לזכותם של נכדתו מרת שיינא באשא ובעלה הרה"ת אפרים שמואל שיחיו מינץ לרגל נישואיהם בשעטמו"צ יום ה', ד' אדר ש.ו. ולזכות נכדו הרה"ת מנחם מענדל הלוי וזוגתו מרת חנה רחל שיחיו גורביץ, לרגלי נישואיהם בשעטמו"צ יום ה', ח"י אדר ש.ו.

ובבקשה ותביעה בתוקף הכי גדול – כלשון כ"ק אדמו"ר שליט"א בעצמו: "חסידים האבן א כח צו מאנען ביי דעם רביין זאל זאגן חסידות" –

שלקראת זמן מתן תורתינו, נזכה לשמוע מפיו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח "תורה חדשה" מתוך בריאות הנכונה כפשוטו נאו ממש.

חיים שאול בן חנה

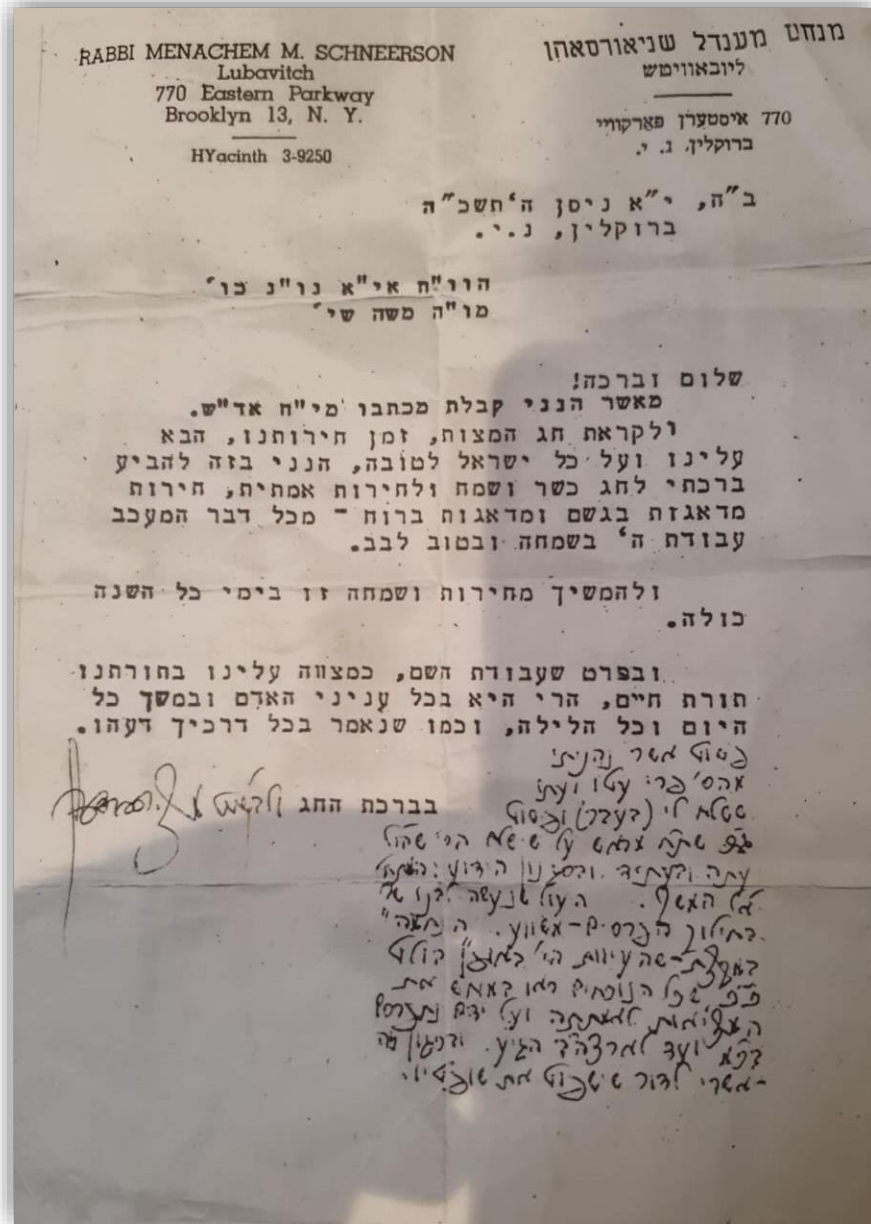
ב"ה, ערב חה"ש תשנ"ג

ר' חיים שאול שי ברוק

הבקר מסרתי הספר לכ"ק אדמו"ר שליט"א וגם קראתי כל המכתב המצו"ב, לאחרי הקריאה נענע כ"ק אדמו"ר שליט"א בראשו הקי לחיוב.

י.ל. גראנער

מכתב לאבי זקנתו של החתן הרב משה קראסניאנסקי ע"ה

פשוט אשר נהיית מהס' פרי עטו ועתו ששלח לי (בעבר) ופשוט ג"כ שת"ח מראש על שישלח הס' שהו"ל עתה ובעתיד, ובסגנון הידוע: המתחיל א"ל המשך.

העול הנעשה לבנו שי' בחילוק הפרסים - משווע.

"הנחמה" במקצת - שהעיוות הי' באופן בולט כ"כ, שכל הנוכחים ראו במוחש את המציאות לאמתתה ועל ידם נתפרסם בכ"מ ועד לארצה"ב הגיע.

ובכגון זה - אשרי לדור שישפוט את שופטיו.

קטעים ממכתבי-עת עם רקע להנ"ל

האדמו"ר מליובביץ אינו להוט אחרי חידון התנ"ך

מקורביו של יום-טוב קראסניאנסקי ממורמרים

דדות. ואולם לאחר שמר קראסניאנסקי שנמנה על חסידי האדמו"ר מסקויר ב" ארצות הברית, עמד על כך, פטר אותה הרבי מליובביץ בברכה להצלחה. בקרב חסידי הב"ד ומקורביו של ר' יום טוב קראסניאנסקי משמיעים ביקורת על חלוקת הנקודות בחידון התנ"ך שה" ביאה כאילו להעדפת מר גרהם מיצ'ל מאוסנ' ליה. הם מציינים כי: קראסניאנסקי נפגע מורלית, כאשר בסיבוב האחרון הודיעו שהוא קיבל 5 נקודות בזמן שהכונה היתה לחמש תשובות שהן 10 נקודות; כאשר באחת התשובות הור" כיר מר גרהם מיצ'ל את הספר בו הור" פיעה התשובה — הסתפקה בכך ועדת השופטים, לא כן לגבי קראסניאנסקי ש' דרשו ממנו תשובה מפורטת. כן מציינים את העובדה שהאוסטרלי יכול היה לנצל את זמן התרגום לצורך מחקרה נוספת בזמן שלישראל לא עמד זמן זה — דבר שהיה בעוכריו של קראסניאנסקי.

— מאת נח זבולוני, סופר "הרות" בירושלים —
 „מי זקוק לכך" (וועד דארף דאס")?
 — הפטר האדמו"ר מליובביץ הרב שניי אורסון, כאשר מר קראסניאנסקי, אביו של אלוף התנ"ך הישראלי לשנת תשכ"ה, יום טוב קראסניאנסקי, בא לבקש את ברכתו לקראת ההתמודדות כחתן התנ"ך הבינלאומי.
 מהתשובה ניתן היה להבין, כי הרב מליובביץ אינו להוט כלל אחרי התמו"

פגישה עם חתן התנ"ך הישראלי

מאת א. מרדכי

אינם ספרעים לו לתמונן לאיר דון ההגות הן סמוך למסגרת הלימודים של ה"כולל".
 — מהו השיטה שיבחר לו האדמו"ר, כדי לעשות חיל בהידונו, מני"ד יאלמיים?
 „אצלי הלימוד אינו ספורט. אני לומד כדי לדעת. לשמור ולעשות. הריגס אצלי איננו על הלימוד בעל-פה אלא על לימוד העניין".
 — כחסידי זמן חסידים מי הם האדמו"רים שבידך להצלתה?
 „ארבעה אדמו"רים שיחיו, שלני עולמי צ'רנוביץ הארביעי הוא האדמו"ר מלובאביץ הישיב באר" ציל-הברית.
 שניים מהאדמו"רים לבית צד"ק נאבין הם עלים חדשים. שעלו בתעשיית ארצנו והיינו בני-ברק. האדמו"ר מהתולקה, שעלה מ" מיסקה והאדמו"ר מסקויר, שע" לה סלונדון. האדמו"ר העליון, חיושב עדיין בניו-יורק, הוא ה" אדמו"ר מסקויר.
 — אחרי שנבחרת לחתן התנ"ך ארצה נתבקשת פיי ראש הממש" לה לשפוט. דוד בניגוריון, למה לך את שם משפחתך בשם עברי, האם תמלא את משאלתו של בניגוריון אם תיבחר לחתן התנ"ך העולמי?
 חתן התנ"ך מלהף על שפתיו: „מי שמתקשה לבוא קראסניאנסקי סקין ילרא לי יומיבי"...

דקה לראיון: הזמן קצר והמלאי לה מרובת...
 „לא חישב — חשיב. חו וחלק — צריך רק כויעתא זשמיא".
 לפעמיים אדם יודע ובכל זמן נכשל, לא עליגה... מאיפאא דצ"ר בורא...
 — האם יודע לך מי הם מתי הרין זבסה כוחם גדול?
 „אין לי כל ידיעה על אישיותם ורמתם של המתחרים. אף אחד לא הודיע לי, ואין לי פנאי להת" עניין".
 — האם אתה סבור שיש לך סיכויים לזכות בתואר „חתן התנ"ך העולמי"?
 „ימ"אב אינו נבין: „בעזרת השם, יהיה סיב".
 יומיטוב קראסניאנסקי, הוא בסך הכל אברן בן 24 שנים וכי בר הוא בעל לאשה ואב ישיני ילדים. הוא לומד במכיל האבר לכים בתל-אביב. שבו שמים דגש על לימוד התורה שבעל-פה. ראש" ותייבה במיללי

הציר קחו עיניכם רבות נשר את אלוך וצננים לבית מיוחד לתעובותיך... מסה אתה חושש בניו-יורק — שאלנו את יומיטוב קראסניאנסקי, חתן התנ"ך הארצי, המעמי לחתן התנ"ך העולמי. היה זה בסוכה שליד ביתו במחב ירושע פינת שדות רבי כרמון בבני-ברק. יומיטוב הרים את עיניו סספי התנ"ך שבו עיניו הציץ בשעון יתקייב בסך-הכל עשר

שער מענות קודש

א

[טבת, תשי"ח]

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מצילום כתי"ק):

כמדומה עתה כאן.

המענה – בע"פ:

טוב שיכין ויעבד מאמרו באופן שידפיסוהו.

ובטח יספיק ע"ז חדש לערך בהצלחה.

ב

[אדר"ח אייר, תשל"א]

מענה לועד הנהלת בית הספר "בית רבקה" בברוקלין שכתבו :

"בשנה העברה הציע לנו הר"י שיי העכט להקים בשותפות "דאיי קער סענטער" מב' הבתים 823 איסטערן פארקוויי (הבנין שלנו) 825 (הבנין שלו), ומסיבות שונות לא היי באפשרותנו לקבל הצעתו.

היום היינו אצלו ע"ד לסדר הנ"ל בשנה זו והוא מסכים לזה, וגם הוסיף שיש לו בנין באיסט פלטבוש שגם שם יכולים לסדר כהנ"ל בשותפות.

כאן בקראון הייטס יש אפשרות לסדר עבור 60 ילדים לערך כ"י. ויכול להיות ריוח מתיקוני ב' הבתים ולאח"ז מהשכר דירה שמקבלים וכן מהענין עצמו.

ושאלתנו חו"ד כ"ק אדמו"ר שליט"א.

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מהעתקת המזכיר) :

סימן בעיגול את הקטע "כאן בקראון הייטס . . והן מהענין עצמו", וכתב :

ונכון. ויהא בשטומו"צ

ג

[י"א טבת, תש"מ]

מענה לועד הנהלת בית הספר "בית רבקה" בברוקלין שכתבו :

"הנני להודיע בזה שהננו משתדלים לאשר הבית רבקה הביס"פ הגבוה רשמית ע"י הסטייט, והיו כבר ביקורת הראשונה וב"ה שהיי בהצלחה, וצריכים עוה"פ לבוא. ומבקשים ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א להצלחה.

(ב) ביום ראשון הגיע מר גרוס עם מר גליק עוזרו וכן מר בריקמאן, והיי הן בקראון סטריט והן בביהס"פ על בעדפארד. וביקשו ממנו ע"ד בנין עבור 20 כתות כאן בקראון הייטס כדי לאחד ב' הביהס"פ. בעת ביקורו התענין ודיבר עם התלמידות דפרס. למחרת דיברו עם מר בריקמאן ואמר שעשה רושם טוב. כעת תלוי בהחלטת גרוס בעצמו.

ומבקשים ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לכהנ"ל.

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מהעתקת המזכיר) :

אזכיר עה"צ

ד

[אדר, תשמ"ג]

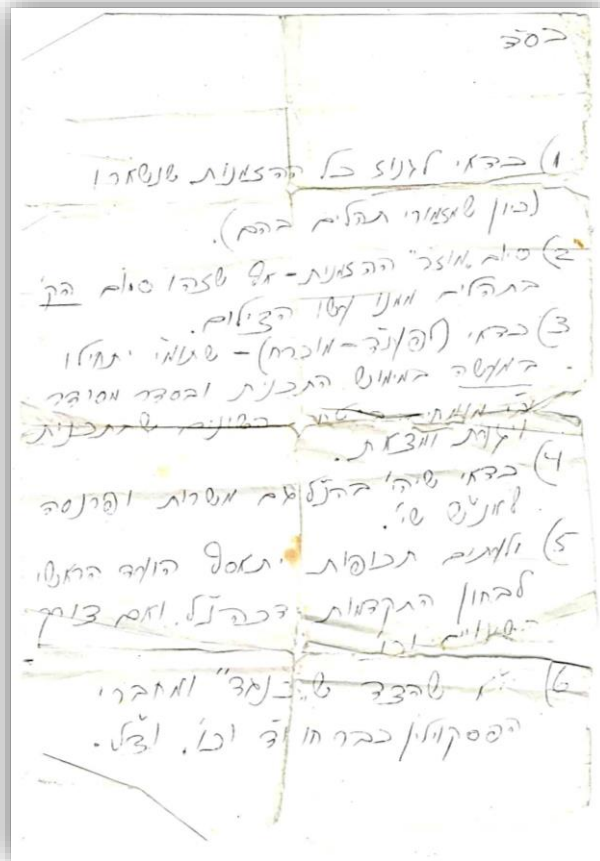
מענה כללי-פרטי דימים אלו [בין השאר – להנהלת "עזרת אחים" על דו"ח מה"מלוה מלכה" שערכו (מהעתקה)]:

נת' ות"ח

ודבר בעתו – בסמיכות לימי הפורים, אשר ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, כפשוטו, וכדחז"ל בזה, כן תהי' לנו

אזעה"צ

ה

[שלהי אדר, תשמ"ח]

מענה לועד הנהלת בית הספר "בית רבקה" בברוקלין על דו"ח מאסיפתם לאחר חנוכת הבית ל"קמפוס חמ"ש" (מהעתקת המזכיר):

- 1) כדאי לגנוז כל ההזמנות שנשארו (כיון שמזמורי תהלים בהם).
- 2) סיום "מוזר" ההזמנות – אף שזהו סיום הק' בתהלים ממנו עשו הצילום.
- 3) כדאי (לפענ"ד – מוכרח) – שתומ"י יתחילו במעשה במימוש התכנית ובסדר מסודר ע"י מומחים בשטחים השונים שבתכנית ויגעת ומצאת.
- 4) כדאי שיהי' בהנ"ל גם משרות ופרנסה לאנ"ש שי'.
- 5) ולעתים תכופות יתאסף הועד הראשי לבחון התקדמות דכהנ"ל, ואם צורך בשינויים וכו'.
- 6) י"א שהצד ש"כנגד" ומחברי הפסקוילין כבר חוו"ד וכו'. וד"ל.

ו

[ט' כסלו (?)]

מענה להנהלת בית הספר "בית רבקה" בברוקלין על מכתבם בקשר לגיוס כספים עבור התחלת הבני' בבנין עבור בית הספר ברחוב לעפערטס. במכתבם כתבו שבהמשך להוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א אליהם לבדוק את הנהוג במוסדות אחרים, ניסו לגייס כסף מאת ההורים, אך ללא הצלחה. ומבקשים עצת וברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א (מהעתקה):

כמובן כל הנ"ל ה"ז שייך לענינים עקריים דהבית רבקה – ויתאספו עם הנהלתה וידונו על דבר זה. וזכות הרבים מסייעת.

אזכיר עה"צ.

ז

[חסר תאריך]

מענה להנהלת בית הספר "בית רבקה" בברוקלין שכתבו בארוכה ע"ד המצב הכספי הקשה במוסד המעיב על הניהול השוטף (מהעתקה):

כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן בעיגול את מה שכתבו (בתרגום מאנגלית): "אנו פונות לכ"ק אד"ש במצוקתנו לבקש הדרכה וברכה באשר להמשך תחזוק בית הספר העומד בפני סגירה", וכתב:

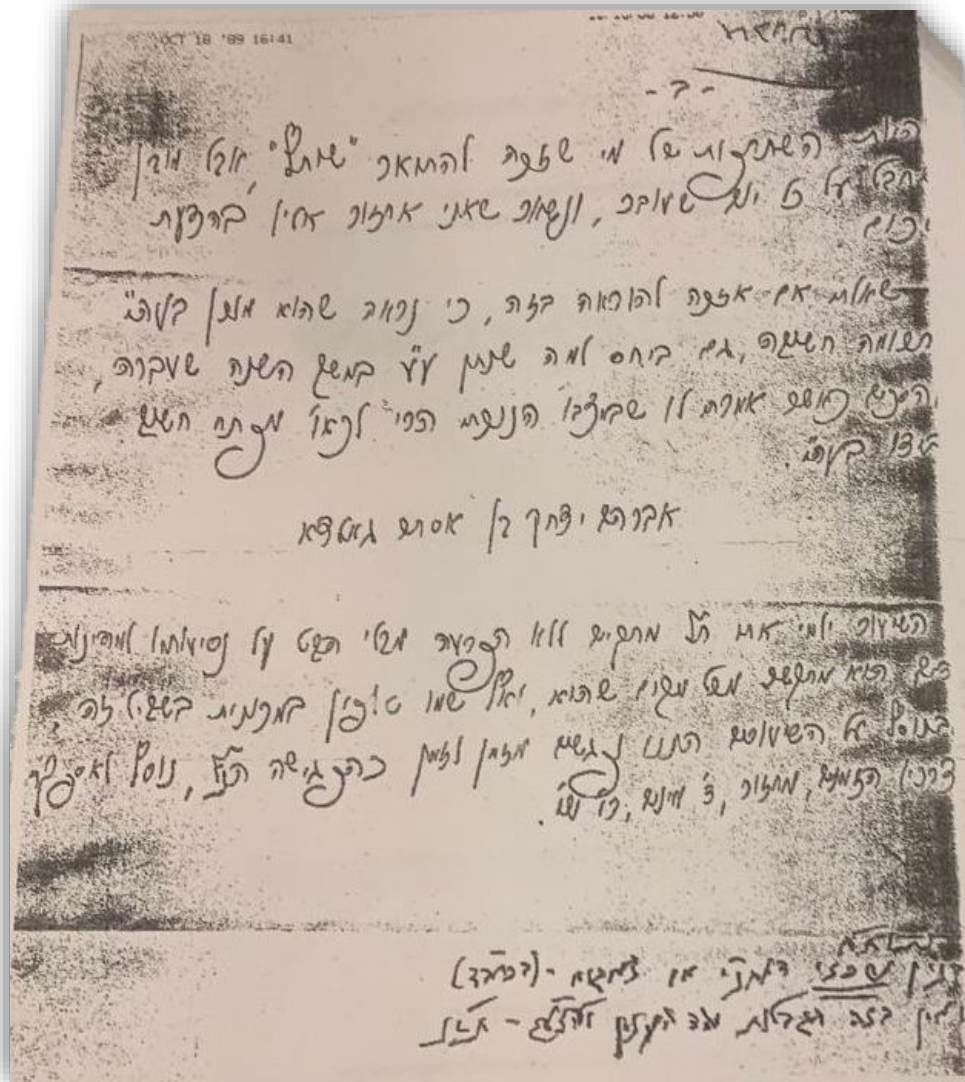
עשירות בשנים קיים בית רבקה

לפתע פתאום כותבים כהנ"ל!!

כפשוט יתאספו עוד הפעם וכו' בצרוף עם הנ"ל והבטחו בתורתינו הק' יגעת ומצאת

אזכיר עה"צ.

ח

[נייט תשרי, ג' דחומי"ס, תשי"נ]

מענה לר' אברהם יצחק שם-טוב שכתב – בקשר למר ארי פרלמן :

.. היות השתתפות של מי שזכה להתואר "שותף", אבל מובן שחבל על כל יום שעובר, ונשאר שאני אחזור אליו בהצעת סכום.

שאלתי אם אזכה להוראה בזה, כי נראה שהוא מובן בעה"י לתרומה חשובה, גם ביחס למה שנתן ע"ע במשך השנה שעברה, הסכים כאשר אמרתי לו שבמצבו הנוכחי הרי לכאוי מפתח חשוב בידו בעה"י ..

השיעור יומי אתו ת"ל מתקיים ללא הפרעה מבלי הבט על נסיעותיו למדינות הים, הוא מתקשר מכל מקום שהוא, ואף שמו טלפון במכונית בשביל זה, בנוסף על השיעורים הננו נפגשים מזמן לזמן כהפגישה הנ"ל, נוסף לאספקת צרכיו הזמנים, מחזור, ד' מינים, כו' וכו'.

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מצילום כתי"ק) :

נתות"ח

בנין מרכזי דמחנ"י או צאגוח – (בכתב"ד)

ואין בזה הגבלות מצד הענין והזמ"ג – תש"נ

מהיר

ט

[ט"ז מרחשון]

מענה לר' אברהם יצחק שם-טוב שכתב – בקשר לספר על סיומי הרמב"ם : "בקשר להקובץ על ה"מבצע רמב"ם", בהמשך להמכ' הקודם שהתדברנו עם הר"ל ש"י קאפלאן, העלו זה בעת אסיפת ה"ארגון גג" דשבוע שעבר, אמנם כנראה שה"י בזה אי הבנה, כי לכא' נשאר שלאחר שהחומר יוצבר אז נתדבר אם להוציא ביחד, או שם לחוד, ומחוץ לאה"ק לחוד, זולת זה החומר שע"ע מוכן. והננו מחכים להוראה בזה" (מהעתקה) :

[1] על התיבות "והננו מחכים להוראה בזה", כתב :

!?

[2] על כללות המכתב, כתב :

כפי שיתדברו ביניהם

י

[כ"ב תמוז]

מענה לר' חיים מרדכי אייזיק חדקוב, ר' ניסן מינדל, ר' חיים יהודה קרינסקי, ור' אברהם יצחק שם-טוב שכתבו – בקשר לספר על סיומי הרמב"ם : "נגמרו המכתבים עבור מעלבורן (ויש כבר שליח מחר), ס. אפריקא ולונדון. כמו"כ נגמרו המכתבים עבור אלו שהשתתפו במחזור ב וגי בסיום הכללי במנהטן, נ.י. וגם בהונג קונג (ונמסר הערב). כמו"כ קיבלנו כבר הרשימה ממרוקו, ונוכל להכין (כי נוסע שליח מחרתים והתדברנו כבר עם הר"ל ש"י ראסקין על הפרטים)" (מהעתקה) :

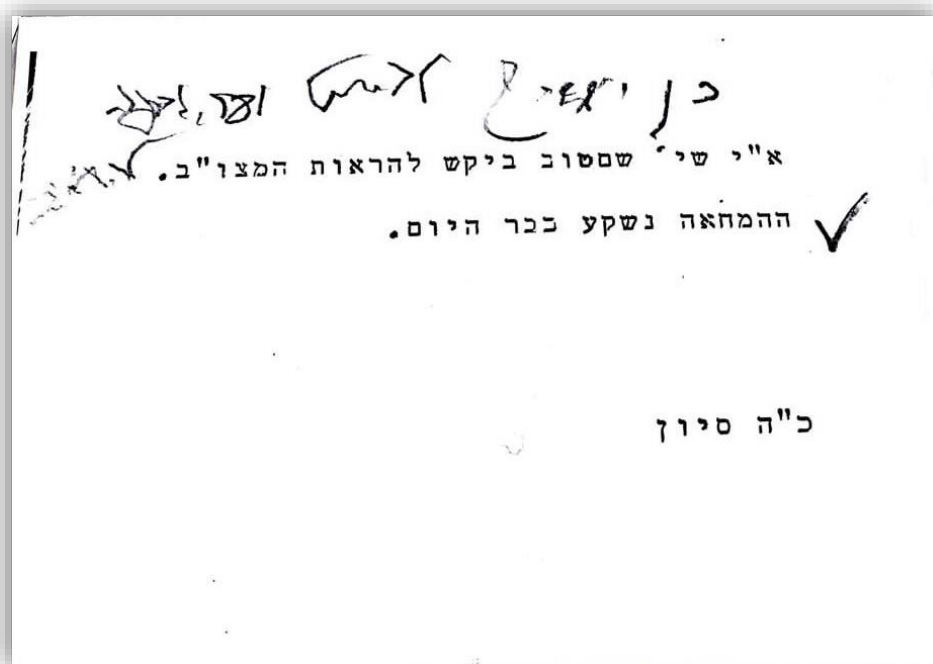
נת' ות"ח

ויה"ר שזירוז זה (שיצליח ודאי)

– יוסיף בזירוז דתומ"צ וכו'

ובאחישנה גו'.

יא

[כ"ה סיון]

מענה על פתק שכתב המזכיר הרח"י קרינסקי עבור ר' אברהם יצחק שם-טוב, בו כתב: "א"י שי' שם-טוב ביקש להראות המצו"ב. ההמחאה נשקע כבר היום" (מצילום כתי"ק):

[1] על כללות המכתב, כתב:

כן ימשיך לבשט ובהוספה

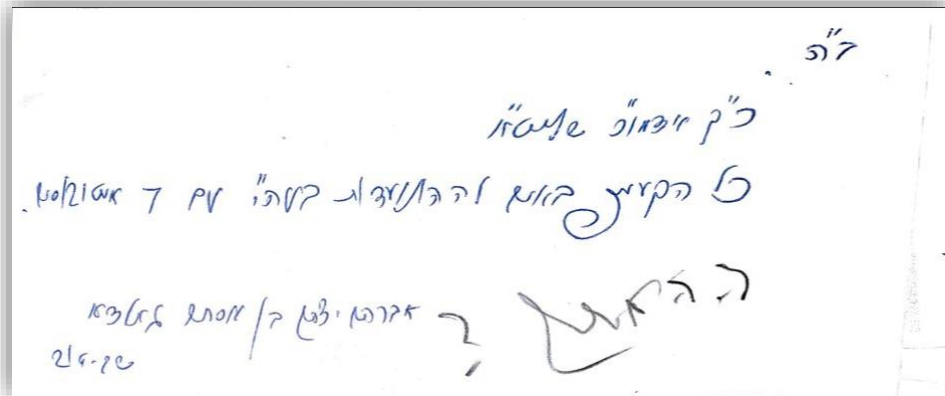
[2] על תיבת "המצו"ב", כתב:

להחזיר

[3] על התיבות "ההמחאה נשקע כבר היום", ציין:

v

יב

[לאחר כ"ף מנחם-אב]

מענה לר' אברהם יצחק שם-טוב שכתב – בקשר למחנה קייץ "גן ישראל": "כל הקעמפ באים להתועדות בעה"י עם 7 אוטובוסים" (מצילום כתי"ק):

ההמשך?

יג

[חסר תאריך]

מענה לר' אברהם יצחק שם-טוב שכתב – בקשר למחנה קייץ "גן ישראל":

"אחרי דו"ד ממושך עם ר"ד שי' דייטש התדברנו ע"ד הצעה לסדר חנוכת הבית של ה"גן", לש"ק ויום ראשון, על ש"ק יבוא הנ"ל עם משפחתו וממכיריו וכמו"כ נזמין עוד איזה בע"ב בעלי יכולת בעה"י, וליום ראשון תתקיים חגיגה פומבית לאיזה שיוזמנו קהל גדול, ולסדר מגבית שם. המטרה לסלק המגיע ל"מחנה ישראל" מעת קניית הקעמפ, ואולי לאסוף עוד יותר. הנ"ל הבטיח לתרום ולהתרים בעה"י. המדובר הי' ע"ד ש"ק ויום א' הראשון של הקעמפ דהשתא, י-יא תמוז (כי זהו לפני בין המצרים יהפכם ה' לשמחה). בתכנית להזמין על ש"ק נואמים ומזמרים וכו'.

השאלה בזה עצם הענין, ובאם כן אם לזמן הנ"ל, כמו"כ בצורת התכנית אם כזו לכוונה לאנ"ש וכדומה, או להרחיבה לכוונה גם לקהל הרחב (כי אז הוא ה"סוף שבוע"י דיולי 4, עת המצא קהל גדול בהרים).

וברכת כ"ק שליט"א להצלחה בכל הנ"ל."

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מהעתקה):

מחק תיבת "או", וסימן בחץ ובעיגול את התיבות "להרחיבה לכוונה גם לקהל הרחב", וכתב:

ויהא כהנ"ל בהצלחה.

אזכיר עה"צ

אפלא גדול על השאלות שכותבים להמלאך
 - שהרי פשוט המענה עליהן בשער היחוד והאמונה
 והאמונה - אנחנו הפנו אייטש חסידות אדום,
 אתהו דעלם עם ואלה קי, ודענון ודל דבור,
 ופאה בעצאים.
 ואלתו קי' עמא ענינים דתורת החסידות - יעין
 דאצט ענינים שלום: תניא, תורה אור, וקו
 וכו' - ויאמר דס' ה' (דאריכות) (דאריכות) (דאריכות)
 ערד) דיאור ה'.
 באם ימצא דבר הקשה דס' ה' - ידבר בזה עם המשפיע חסידות בהישיבה שי'.
 חסידות רהיאה ל'.

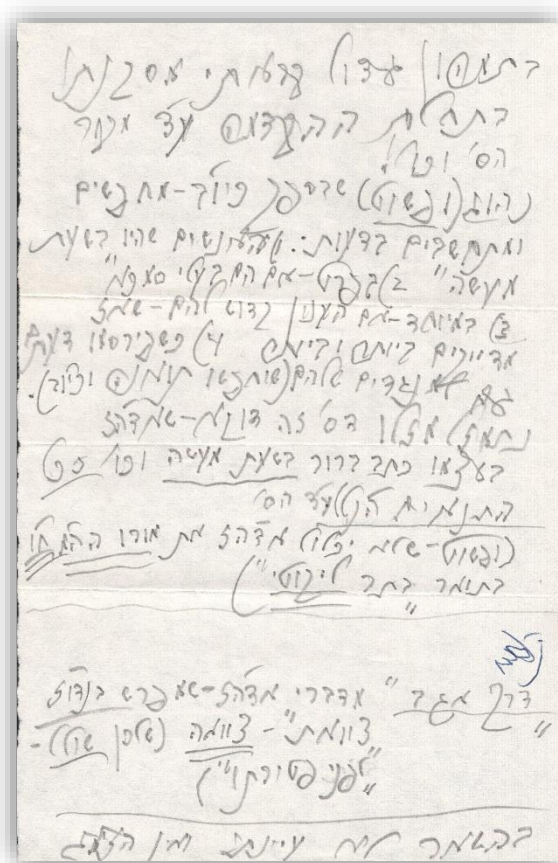
[חסר תאריך]

מענה כ"ק אדמו"ר שליטי"א (מצילום כתי"ק):

לפלא גדול על השאלות שכותבים בהמצו"ב - שהרי פשוט המענה עליהן בשער היחוד והאמונה - לרבנו הזקן מייסד חסידות חב"ד, מתחיל בפ"א שם ואילך, ובסגנון ובל' ברור, וכמה פעמים.

ולשאלתו בי' בכמה ענינים בתורת החסידות - יעין במפתח ענינים שבסו"ס: תניא, תורה אור, לקו"ת וכו' - וימצא בס' הנ"ל (באריכות לפי ערד) ביאור הנ"ל.

באם ימצא דבר הקשה בס' הנ"ל - ידבר בזה עם המשפיע חסידות בהישיבה שי'.

[חסר תאריך]

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מצילום כתי"ק):

בתמהון גדול קראתי מסקנתו בתחלת ההקדמה ע"ד מקור הס' וכו'!

נהוג (ופשוט) שבספק כיו"ב – מחפשים ומתחשבים בדעות: (1) האנשים שהיו "בשעת מעשה" (2) בפרט – אם הם בעלי סמכא (3) במיוחד – אם הענין קדוש להם – שאז מדייקים ביותר (וביותר (4) כשפירסמו דעתם גם למנגדים שלהם (שיחפשו תואנה וכיו"ב).

נתמזל מזלו דס' זה דוקא – שאדה"ז בעצמו כתב ברור בשעת מעשה וכו' ככל התנאים הנ"ל ע"ד הס'

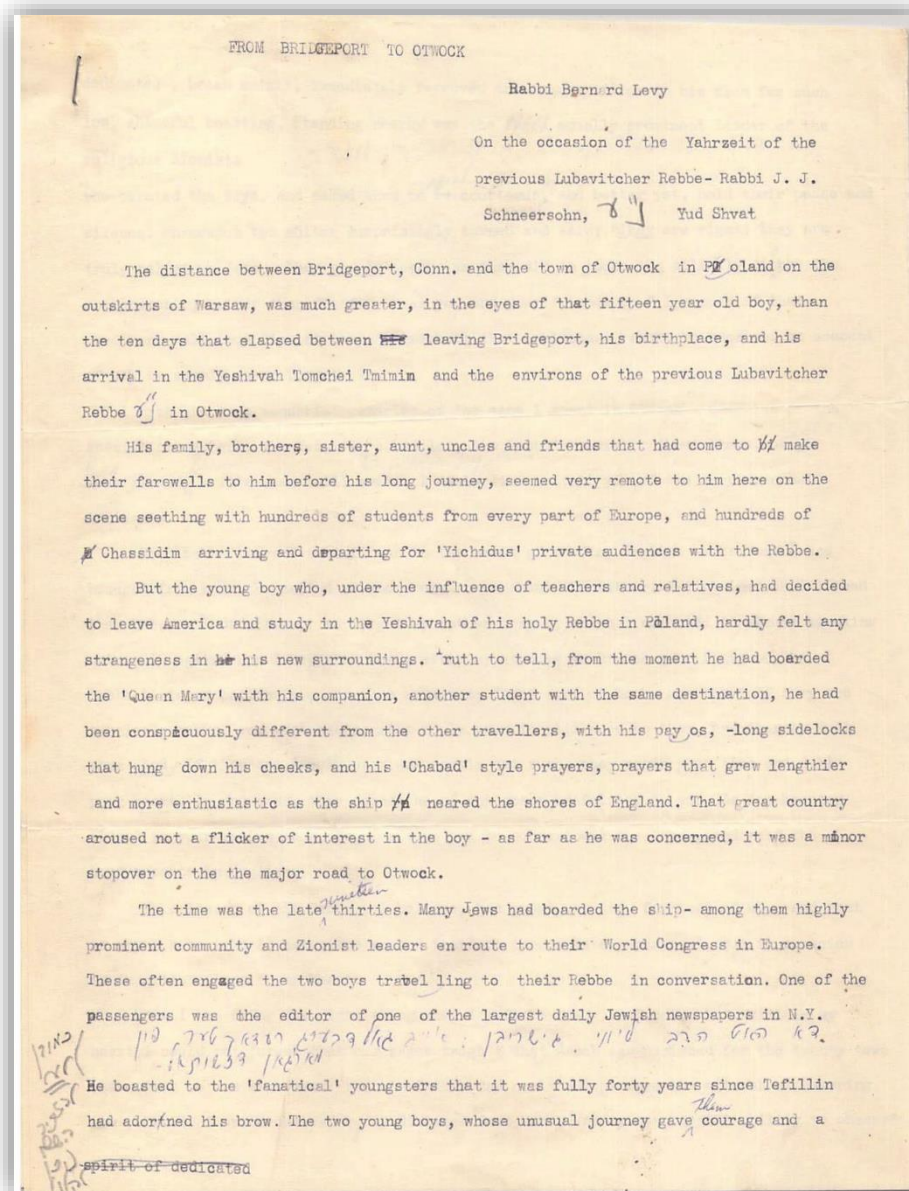
(ופשוט – שלא יכלול אדה"ז את מורו הה"מ ח"ו בתואר "בתר ליקוטי")

"דרך אגב" מדברי אדה"ז – שמפרש בנדו"ז "צוואת" – צוואה (שלכן שולל – "לפני פטירתו")

בהשאר לא עיינתי ואין הזמ"ג

שער הגהות

הגהות על כתבות של אבי זקנתו של החתן הרב שלום דובער גארדאן ע"ה
עבור "די אידישע היים"

...the editor of one of the largest daily Jewish newspapers in N.Y.

דא האט הרב ליווי גישריבן: אויב גאלדבערג רעדאקטער, פון מארגן זשורנאל.

כמוכן לא להזכיר השם (וכן להלן)

1.

2) NINTH OF ADAR - NEW ERA FOR AMERICA

S. Bar Yochai

14 10/12

Our sages teach us that when G-d divided the waters into upper and lower waters, separated by the firmament, the lower waters cried, "We, too, want to be near the Master." ^{In compensation, they were used for many holy purposes -} ~~Their consolation prize was their use on the altar during the festival of Succos, when water was poured daily, their use with all sacrifices in the form of salt, their use for holy purposes such as a mikvah, washing the heads in the morning and ^{for} bread, and their consumption as a thirst-quenching liquid, with a blessing recited ^{for} before and after drinking.~~ (See Tikunei Zohar 5: Rashi Lev. 2,13, Likutei Diburim P. 1192)

One would imagine that the same cry must have come from the earth, when it was ~~shaped~~ ^{shaped} into a globe containing an Eastern and Western Hemisphere. The lower half of the globe, the Western Hemisphere, must have cried bitterly when it realized that Mount Sinai, where the Torah will be given, Mount Moriah, where the Beth Hamikdosh will be built, and all the places mentioned in the Torah, will be located in the Eastern Hemisphere.

The answer to this cry must have come in the form of that oral Chassidic tradition, that the last stop in the ~~(globe-trotting)~~ two-thousand-year-long journey of the Torah will be in America, where the ~~final touch~~ ^{final era} which will make the world ready for the coming of Mashiach will be completed. And, therefore, this hemisphere, where the ~~Sof Maaseh~~ ^{Sof Maaseh}, the final conclusion, of the task is taking place, looms large even in the Machshovo Techiloh, in the original blue print of the Torah.

2

Just as ^{is} ~~one finds~~ it difficult for the human eye to pinpoint ^{the exact} ~~the~~ exact moment of sunrise, the arrival of the sun at a certain location, because its rays and its light precede it, so is it difficult for the layman to pinpoint the ^{date when} ~~arrival of~~ arrival of Torah ^{arrived in} ~~to~~ the Western Hemisphere, particularly since it occurred in our own ~~days~~ ^{time}.

However, there is no question in my mind that the future historian will record that day as the ninth day of Adar 2, 5700. It was on that day that the previous Lubavitcher Rebbe, Rabbi Joseph Isaac Schneersohn, arrived on the last passenger boat to cross the Atlantic, ^{at} ~~to~~ the shores of America. ^{before the 2d. World war} ~~to~~ ^{this is the Rebbe's correction}

Looking back now, we ^{can} first realize how critical ^{was} the situation ~~was~~ at that moment for the future of Torah and Yiddishkeit (in the world). The Torah centers in Eastern Europe were all desolated by the destructive hand of the Nazi army.

^{with} American Jewry, which was destined to become the power house of world Jewry, was spiritually unprepared for that task. Although the ^{steady} constant rise of Nazism in Europe had awakened American Jewry from its assimilationist dreams, and even though those familiar with the problem of Jewish education knew that only a day school education can raise conscientious Jews, no one had the vision and daring to bring this fact before the Jewish community.

As the Rebbe was brought down from the boat on ~~which~~ a wheel chair, due to his ill health, his first statement to the thousands assembled to ~~greet~~ ^{had} greet him was that he ~~did~~ not come to America merely to save his life. His mission was to make America a "Mekom Torah" an abode for Torah. Within a few days, the first ten boys were

... the last before the 2d world war passenger boat to cross the Atlantic

assembled for the founding of the first Chassidic Yeshiva in this hemisphere. ~~Since I was~~ ^{as} one of those ten boys, I can testify ~~to the fact~~ that all of us were imbued with this ideal of making Torah-education in America a reality. It was from this group, which gradually grew, that the Rebbe drafted the first pioneers for building yeshivah day schools all over America.

When I arrived at the first community ~~that~~ I was assigned to, I had difficulty in finding quarters for the group of children ~~which~~ ^{that} I ~~had succeeded in~~ assembling within a few days, ~~and~~ I used a Rabbi's private study as my classroom, until a synagogue had made its Succah available to us. This sufficed for the summer weather, but when the rains came I had to look for new quarters. Today, the majority of observant young people in ~~that~~ community are the former students or Ushpizim - Succah guests- of the Yeshiva which I founded then.

After establishing this Yeshivah, I was ordered to another community. There I did my canvassing by accompanying a baker on his delivery route, and as he was selling his Kemach-bread, I was offering to nourish ^{customers and other} their children with Torah. ~~and~~ Within the first day I had assembled ten students.

Again, my temporary quarters were in the dining room of a kind family, which had permitted me the use of their home as a school. I was sustained in this struggle for Torah by a letter from the Rebbe, where he wrote that the Kol Torah, the Torah sound, emanating from the innocent mouths of these children, is echoing through the heavens.

These were the seeds ~~which had caused the creation of the day~~

4

school movement which has revolutionized Jewish life in America.

While still in the Yeshivah in Brooklyn, we were encouraged to organize Mesibos Shabbos parties for children who were not fortunate enough to be raised in Shabbos-observing homes. Some of these little children are today outstanding Talmidei Chachamim.

All this was part of the Rebbe's frontal assault on the ~~false~~ prevailing notion that "America is andersh", that the standards of Jewish learning and observance in America must remain inferior to what they were in Europe. He utilized every occasion to emphasize that Torah and Mitzvos are as obligatory in America as they were in Eastern Europe; ^{even more} ~~On the other hand~~, the freedom we enjoy in this blessed land gives us unprecedented opportunities ^{to spread their observance,} ~~to develop them.~~ Another field on which the Rebbe concentrated was that of providing literature for young people Al Taharas Hakodesh. The "Talks and Tales", ^{which we helped mimeograph and} ~~with whose mimeographing and mailing we aided~~ at that time, were the forerunners of a vast undertaking in many languages, to fill at least part of the void in the field of religious reading material for young people.

This work in all the above mentioned fields has been expanded, during the last fifteen years of the present Rebbe's leadership to a global scale, reaching every continent and almost every country. The founding of the ^{Tzirei} Agudas Chabad, the Lubavitch Youth Organization, which concentrates on disseminating the teachings of Chassidus, and the Neshei Chabad, the Lubavitcher Women's Organization, which concentrates on study and Chizuk Hayah^aadus among women, are bringing closer the day of "V'heshiv Lev Avos El Banim

5

V'Lev Banim El Avosam", in turning the hearts of our children today to their ~~original~~ forefathers Avraham, Yitzchok and Yaakov, and thereby speeding the day of the Geula Shelma Bimhera Beyameinu.

THE SHOE ON THE ALTAR

By S.Bar Yochai

A number of years ago the whole civilized world was shocked when a world leader of a certain G-dless state pounded his shoe on the table at the United Nations Assembly.

More recently we read that this was one of his fatal error^s for which he was removed by his "comrades".

King Solomon in his book Koheles told us long ago "there is nothing new under the sun". This also applies to shoe-banging.

In our history we find a similar case of someone who tried to prove a point and gain fame by banging with a shoe, but gained instead only everlasting infamy.

The Volume of Sukah in the Talmud concludes with a very colorful story relating to the period of Chanukah and the heroic struggle of our people against the Greeks and their henchmen the Jewish Hellenists. The story contains lessons for us today concerning the influence of the home environment on a child and other related subjects.

Our Rabbis taught: It once happened that a daughter of the Priestly division or family of Bilgah became an apostate and was married to an officer of the Greek King. When the Greeks triumphantly entered the Temple (at the time of their temporary victory) she ascended the altar and pounded with her shoe on the Mizbelach saying "You hungry wolf, how long will you consume the wealth of Israel and not stand by to help them in their trouble." When the Sages heard about this, they deprived the entire Bilgah family of their ring and locker, to which every priestly division was entitled. The Talmud then

goes on to ask "If a girl became an apostate and abused the altar, why should we punish the entire family on account of her sin? "Yea," said Abaya" because people say what a child speaks in the street it has heard either from its father or mother."

What strikes us first is the nerve, the "chutzpah" and the hypocrisy of this "pseudo-patriot". This woman sold her birthright of Yidishkeit and Kehunah, for the "lentils" of the fancy shoes ~~with~~ which the Greek officer presented ^{to} her, she who has brought calamities upon her people by her own wicked deeds, becomes incensed on seeing the altar, realizing that her brethern are still ready to sacrifice for their faith, she wraps herself in a mantle of "love for her people", she stamps and kicks with her shoes protesting alleged Divine injustice to her people.

Who but our holy sages could have so vividly described for us the psychology of the person who is willing to trade his Torah and Mitzvos for a pair of shoes.

Our sages stress, however, that this harmful weed in the garden of our people was a result of certain flaws in her upbringing and misconceptions in her environment.

Jews in all generations, in their personal lives and in the education of their children, knew how to choose between eternal values and passing luxuries, between the Torah and the shoes.

Every Jewish father at the Pidyon Haben of his first-born son is given the ultimatum: "What ^{would} would you rather have, your first-born son or the five dollars?" Would you rather raise your son with an awareness that he is one of the people whom the Almighty describes as "my first-born son Israel", or do you want him to sell his birthright for the dollar? And the historic

3

answer of every Jewish father and mother always was "I want to raise my child as a faithful son of our eternal people."

Persecution and suffering have affected the Jew physically and materially, but his spirit remained firm and his values remained intact.

Only among certain groups and in certain periods did the surroundings overcome the inner resistance of the Jew and the partial surrender of the parents, totally crippled and paralyzed the character of the children.

It is perhaps these situations which the prophet Amos has in mind when he laments those "who sell the righteous for silver and the needy for a pair of shoes". Children who could have grown up to be the most righteous and scholarly people were abandoned to the myth that they will earn a few more dollars if they abandon their study of Torah. Needy Jewish children, who according to our sages are the best raw material for Torah Scholarship, have been lost to Torah, because someone has chosen an extra pair of shoes in the closet rather than a Yeshivah education for a Jewish child.

As usual a chassidic story brings out this point most vividly. When the Eshad founder Reb Shneur Zalman Z.T.L. was arrested by the Czarist officers, his final word was to notify his closest friend Reb Levi Yitzchock of Barditchev Z.T.L. When the ~~emissary~~ ^{heard} told the Barditchever about the arrest, he inquired whether Reb Schneur Zalman seemed disturbed. The emissary replied that he was only outwardly disturbed but inwardly he was calm. "What gave you that impression?" asked the Rabbi, "Oh" replied the emissary, "I noticed that he forgot his pantofel (his light shoes), but not his Talis and Tephilin."

23

4

The education and upbringing of a Jewish child must be based on this premise, that the Talis and Tefilin are "more" important than the light shoes, that the Torah heritage is "more" important than the dollar. It must inculcate him with the belief that the Altar and the Beis Hamikdosh do not consume Jewish wealth in vain; on the contrary, they assure the survival of our people despite the shoe-bangers of our own days, Bizman Hazeh, as well as those of other days, Bayomim Hoheim.

never
to be
forgotten,
they are

? conviction

24

... the Talis and Tefilin are **never to be forgotten**, they are "more" impressive than the light shoes... "more" important than the dollar.

...inculcate him with the **belief ? conviction**

A TRAIN OF MITZVOS

by Rabbi P. Almoni

1/2 hour
1/2
Mrs. S. is a private nurse in a Jewish sponsored hospital in one of the larger cities of New Jersey. On my frequent visits to the hospital she always went out of her way to greet me warmly, and told me of her deep respect for those like me who demonstrated consistency and constancy in their adherence to the Jewish faith.

About a year ago she seemed generally upset, and finally told me she was concerned about her own health, which was not too good. I ~~asked her~~ *asked her* whether she ~~lit candles Friday night~~ *lit candles Friday night*, and she admitted neglect of this mitzvah. I ~~strongly~~ *strongly* advised her to start observing this great Mitzvah immediately, and explained that it was one of the major vessels for G-d's blessings to the Jewish woman and her family.

When I met her again a few weeks later she happily told me that she ~~felt~~ *felt* better and was greatly inspired by her ~~light-benchen~~ *light-benchen*. I ~~could~~ *could* please provide her with a charity box, she asked, so that I ~~can~~ *could* give some tzedakah before candle-lighting. I got in touch immediately with the office of our local Lubavitcher Yeshivoh and a pushke was forwarded to her.

A few months later the local chosid who collects the money from the pushkes visited her house ~~in~~ *in* the course of his duties, ~~and~~ *and* met her son, a high school senior. Under the guidance of the Rebbe Shlita's Tefillin campaign, the chosid ~~put~~ *helped him* Tefillin ~~on him~~ *on him*.

put on The next day his mother approached me at the hospital and thanked me ~~for~~ *for* being instrumental in bringing the spirit of Yiddishkeit into her house. She asked me to buy a set of Tefillin for her son and when I delivered them to the house, both her son and her husband put on the Tefillin while Mrs. S. ~~put~~ *put* ~~geshaint~~ *geshaint* fun nachas.

The Lubavitcher Yeshivah in our city, in cooperation with the Merkos L'Inyonai Chinuch branch office in Detroit, ~~sends out~~ *sends out* ~~a small pamphlet~~ *a small pamphlet* ~~consists of condensed~~ *consists of condensed* ideas ~~the~~ *the* "Thought of the Week," which quoted ~~from~~ *from* the sichos of the Lubavitcher

Rebbe Shlita, ~~to many contributors, and others.~~ Mrs. S. told me that she was highly impressed with the contents of the "Thoughts" ~~of the week~~ and was even more elated that her daughter, a high school teacher with a secular approach to religion, ~~described as the "brain power"~~ she finds in the "Thoughts". *expressed admiration for what she

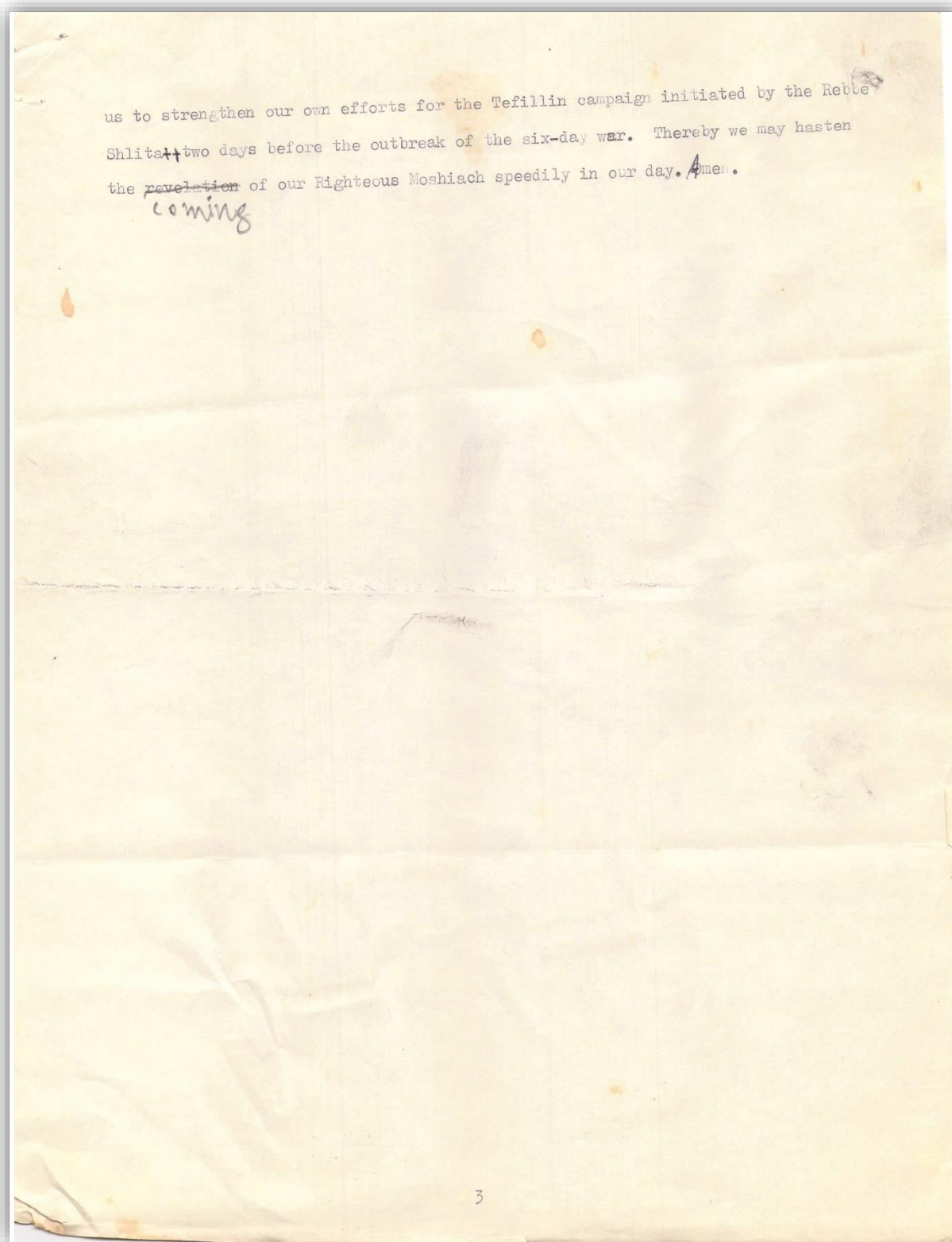
When I walked into the hospital room of one of her patient about a month later, I noticed that she had attached the pamphlet with the "Thought of the Week" to the head of the patient's bed. This secularly educated graduate nurse assured me that she had great faith in the power of these "Torah Thoughts" to heal the body as well as the soul.

Mrs. S. has become such an ardent follower of the Rebbe's world-wide Tefillin campaign that she insists that all her Jewish male patients put on Tefillin.

Her most recent patient was a medical doctor who told me that his father had been the president of a local orthodox shul and used to serve a big kiddush in his home every Simchas Torah for the worshippers of the shul. The son, as the story usually goes, drifted away from Yiddishkeit; here in the hospital the daily observance of the mitzvah of Tefillin ~~and~~ had opened fountains of memories of his ~~childhood and~~ boyhood days, and inspired him with renewed feeling for Yiddishkeit.

As is customary with a physician-patient, he was visited by most of the attendants/ staff. Mrs. S. provided me with a lot of work putting Tefillin on the patient's colleagues. Most moving was the story of Dr. R. who told us that his grandfather was an observant Jew, but his father had fallen under left^wing influences and had not given his children any Hebrew Education whatsoever, and he was never Bar-Mitzvah. Mrs. S. reminded him of a serious illness about two years ago, from which he had recovered, and called on him to express his thanks to the Almighty by putting on Tefillin. Dr. R. complied with her request. There was also Dr. C. the son of a local melamed, who bought a new Talis and Tefillin.

The example of this wonderful Yiddishe Tochter is the best proof ~~set~~ of the contention ~~of the famous saying~~ of our sages that 'אבן קורת אבן "one mitzvah brings in its train another mitzvah", and is a challenge to all of

Thereby we may hasten the ~~revelation~~ **coming** of our righteous Moshiach

שער המכתבים

מכתבים מארכיון הרב שלום דובער גארדאן ע"ה למוסדות שתחת הנהלתו ולאנשי קהילתו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, כ"ח תשרי, ה'תשכ"ז
ברוקלין, נ.י.

צו אלע אנטיילנעמער אין דעם
יערלעכן דינער פון ישיבת
אחי-תמימים אין נוארק,
ה' עליהם יהיו

שלום וברכה:

דער ענין פון הינוך - די דערציאונג און אויסבילדונג פון דעם יונגען דור - איז שטענדיג איינע פון די העכסטע און וויכטיגסטע אויפגאבען פון יעדן פאלק, כפרס פון דעם אידישן פאלק. די תורה הקדושה, תורת חיים - די אמ'ע וועגווייזערין אין אידישן לעבן (תורה פון ווארט הוראה) - לעגט דעם שטארקסטן טראם אויף הינוך אין טאג-טעגלעכן לעבן (ושבתם לבניך גו'). פון דער זייט פון אברהם אבינו (למען אשר יצוה את בניו גו') ביז היינטיגען טאג איז הינוך געווען און איז די ערשטע פליכט פון אידישע עלטערן באזונדער, און פון אידישן ציבור בכלל.

היינטיגען יאר ווערט דער ענין פון הינוך ספעציעל אונטערשטראכן, זייענ-דיג א נאך-שמיטה יאר, דער יאר פון הקהל. דאס איז די ספעציעלע מצוה וואס איז דורכגעפירט געווארן איינמאל אין זיבן יאר, אין דער זייט פון בית-הקדש, ווען אלע אידן - עלטערן און קינדער, אויך גאר קליינע קינדער, און אפילו "הערעמיע" (גרוך אשר בשערין) - האבן זיך געדארפט פאראן מלען אין בית-הקדש צו הערן ווי דער מלך בכבודו ובעצמו האט פארגעליינט געוויסע פרסיות פון דער תורה, כדי דורכגעדרונגען צו ווערן מיט דעם גייסט פון תורה און מצוות און יראת-שמים.

די דאזיגע גרויסע געשעעניש האט ספעציעל אונטערשטראכן די וויכטיקייט פון הינוך פאר יונג און אלט: עט האט דערמאנט און געמאנט פון די פירער פון פאלק, און פון די עלטערן אליין, צו דערפילן זייער פליכט אין דער פולסטער מאס, און עס האט ווידעראמאל באטאנט די באדייטונג פון הינוך פאר קינדער פון אלע עלטערן; אפילו די וועלכע זיינען נאך צו יונג צו פארשטיין (ובניכם אשר לא ידעו גו') האבן געדארפט זיין בא הקהל אלס א צוגרייטונג פאר שפעטער, ווארעם אידישער הינוך הויבט זיך אן פון דער פריסטער קינדהייט.

כאטש די מצוה פון הקהל קען איצט נישט דורכגעפירט ווערן ווי אמאל אין דער זייט פון בית-הקדש, איז זי אבער אויך היינט גילטיג אין איר גייסטיגען זין, אין דעם וואס זי דערמאנט און פאָדערט-אויף יעדן איינעם און איינע, סיי עלטערן, סיי סתם אידן, און כפרס עסקנים, כלל-טוער און פירער, צו דערפילן זייער פליכט (וואס איז אויך אן אויסערגעוויינלעכער זכות) אין דעם געביט פון הינוך על שחרת הקדש, יעדער איינער און איינע לויט זיינע, און אירע, פולע מעגלעכקייטן.

עס איז צו האפן, אז אלע אנטיילנעמער און פריינד פון דער ישיבת אחי-תמימים וועלן בא דער געלעגנהייט פון דער יערלעכער אונטערנעמונג אויס-דריקן דעם גייסט פון הקהל, ווי אויבנדערמאנט, אין א פראקטישן אופן, דורך פארשטארקן און אויסברייטערן אלע אנשטרענגונגען לטובת דעם דאזיגען מוסד הינוך וואס איז פון די הויפט-זיילן פון הינוך על שחרת הקדש אין א יאר קהילה.

דלגור
בברכה להצלחה
ולבשורת טובות

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

FREE RENDITION

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין ג. י.

By the Grace of G-d
28th of Tishrei, 5727
Brooklyn, N.Y.

To All Participants in the Annual Dinner
of the Yeshiva "Achei Tmimim" in Newark, N.J.
G-d Bless You All

Greeting and Blessing:

The cause of Chinuch - the upbringing and education of the younger generation - has always been one of the highest and most important tasks of every nation, particularly of our Jewish people. Our holy Torah, Toras Chayim - the true guide in Jewish life (Torah meaning "guidance," "instruction") - places the utmost emphasis on Chinuch in our daily way of life ("thou shalt teach them diligently unto thy children," etc.). Since the time of our Father Abraham ("in order that he may instruct his children," etc.) to the present day, Chinuch has been the first obligation of Jewish parents, and of the Jewish community in general.

This year (5727), the cause of Chinuch receives additional emphasis, it being a post-Shemitta year, a year of Hakhel ("Gathering together"). This is the special Mitzva which was carried out once in seven years, in the time of the Beth Hamikdosh, when all Jews - parents and children, including the very young, and even the "stranger in thy gates" - had to gather in the Beth Hamikdosh to hear the king personally read certain portions from the Torah, so that everyone should be permeated with the spirit of the Torah and Mitzvos and Yiras Shomayim.

This extraordinary event served to focus special attention on the importance of Chinuch for young and old: It reminded, and demanded from, the leaders of the people, and the parents themselves, to fulfill their obligations in the fullest measure, and it once again accentuated the significance of Chinuch for children of all ages. Even those who were still too young to understand ("and your children who do not know," etc.) had to be present at the Hakhel event, in preparation for later; for Jewish education begins at the earliest childhood.

Although the Mitzva of Hakhel cannot now be fulfilled in the manner in which it was carried out in the time of the Beth Hamikdosh, it is nevertheless valid today also - in its spiritual content; in that it serves as a reminder and challenge to each and every Jew, man and woman, parents and plain Jews, and particularly community workers and leaders, to fulfill their duty (which is also an extraordinary privilege) in the area of Chinuch-al-Tahar's-haKodesh (Torah-true education), each man and woman according to their fullest ability.

It is to be hoped that all participants and friends of the Yeshiva Achei Tmimim will, on the occasion of this annual undertaking, express the spirit of Hakhel, as mentioned above, in a practical way, through resurgent and expanded efforts for the benefit of this Chinuch insti-

tution; which is one of the main pillars of Torah-true Chinuch in your community.

With esteem, and with blessing
for Hatzlocho and good tidings,

Signed / Menachem Schneerson/

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

Free Rendition

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקליין נ. י.

By the Grace of G-d
1st day of the Week of Vayero
5730. Brooklyn, N.Y.

To All Participants in the Annual Dinner
of the Yeshiva "Achei Tmimim" in Newark, N.J.
G-d bless you all

Greeting and Blessing:

It is a Jewish custom to relate the events of the week to the weekly portion of the Torah, and thereby to derive true instruction from the Torah of Truth ("Torah" means "instruction").

This week's Sedra tells us of the birth and upbringing of the first Jewish boy, born of Jewish parents, namely, Yitzchok, the son of Abraham and Sarah, the first ancestors of our Jewish people.

The circumstances surrounding Yitzchok's birth were supernatural and miraculous. His Bris (circumcision) took place when he was eight days old, and his upbringing was fraught with difficulties and trials.

Quite different was the case of Abraham's son Ishmael, whose birth was quite normal, and who was circumcised when he was thirteen years old, i.e. at a mature age.

Yet it was Yitzchok whom G-d chose to be Abraham's true heir, from whom the Jewish people would descend.

Thus the Torah teaches us that when new generations are to be born who are to ensure the Jewish continuity and future, the approach must not be based on natural considerations and human calculations. For Jewish existence is not dependent upon natural forces, but upon G-d's direct intervention and providence.

Similarly, the education and upbringing of Jewish children is not to be determined by the same considerations and criteria as in the non-Jewish world. Jewish parents do not wait until the child becomes mature enough to determine his behavior and find his own way to Yiddishkeit. He is given the strongest and fullest possible measure of Jewish training from infancy. Only in this way is it possible to ensure the "everlasting covenant" with G-d, to come through all difficulties and trials with strength, and endowed with G-d's blessings materially and spiritually.

Such is also the approach and system of the Yeshiva Achei-Tmimim in Newark, which has this year attained its "Bar Mitzvah" year. This means that the institution has attained maturity and has now reached a new level for continued advancement, just as the age of Bar Mitzvah in Jewish life does not mean a "graduation" but "commencement" - the beginning of continuous advancement on a higher level.

I congratulate the administration of the Yeshiva, the esteemed guests, participants and friends, who have the great Zechus (merit) of supporting the Yeshiva and helping it grow. Surely, everyone of you will increase your support and participation, wherefor G-d will increase His blessings to each and everyone of you, materially and spiritually.

With esteem, and with blessing
for Hatzlocho and good tidings,

Signed: /Menachem Schneerson/

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מונחם זענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ערב שבת קדש תבוא, ח"י אלול, ה תש"ל
ברוקלין, נ. י.

צו אלע אנשיילבעמער אין דעם יער לעבן
דינער פון ישיבת אחי-תמימים אין
נוארק, ה עליהם יחיו

שלום וברכה:

אין ענטפער אויף דער ידיעה וועגן דער בעפארשטייענדיגער מסיבה,
דער יערלעכער דינער פון דער ישיבה, דעם קומענדיגען כ"ב אלול -
דער חודש אלול איז א ספעציעלער חודש צווישן אלע חדשים פון יאר
דלכדעם וואס ער איז דער חודש פון חשבון הנפש פאר דעם פארגאנגענעם
יאר, און צוגרייטונג צום נייען יאר.

דער אינהאלט פון דעם חודש דריקט זיך אויס אויך אין דעם וואס
פון ראש חודש אלול הויבט מען אן צו זאגן קאפ' כ"ז פון תהלים.
לרוד ה אורי וישעי גו' מעוז חיי - דער אויבערשטער איז מיין
ליכטיקייט און מיין רעטונג.. די שטארקייט פון מיין לעבן.

די דערקלערונג פון די דריי דערמאנטע באגריפן - ליכטיקייט,
רעטונג, שטארקייט - איז:

א מענטש האט דאך פאר זיך צוויי וועגן אין לעבן, דער וועג פון
טוב און דער וועג פון דאס פארקערטע, און דארף אויסקלייבן צווישן
זיי. ס'זען דעריבער אנקומען צום אויבערשטן צו באלייכטן דעם
ריכטיגען וועג.

אין דעם וועג זיינען אבער פאראן שטרויכלונגען און שוועריקייטן;
דעריבער דארף מען אויך אנקומען צום אויבערשטן'ס הילף און ישועה
אויסצופיידן שטרויכלונגען און בייקומען שוועריקייטן.

און אזוי ווי שלימות פאדערט אז מ'זאל גיין אויף דעם גוטן וועג
מחיל אל חיל און שטייגען אין אלע גוטע זאכן, פון גוט צו בעסער
און פון שמחה און לעבעדיקייט צו מער שמחה און לעבעדיקייט - דארף
מען ערשט אנקומען צום אויבערשטן מעוז חיי.

אין ליכט פון די דאזיגע געדאנקען וועגן חודש אלול און אין
גיטט פון דעם חודש, ווי אויפן ערקלערט, האף איך אז די יערלעכע
אונטערנעמונג וועט דורכגעפירט ווערן מיט גרויס הצלחה, כדי צו
העלפן די ישיבה פארשטארקן און אויסברייטערן איר הינון טעטיקייט;
א הינון על-טהרת-הקדוש, באגרינדעט אויף דעם "אלול דיגען" צו נאנג,
צו דערציען די תלמידים צו אמת'ער שלימות אויף די דערמאנטע דריי
יסודות: ה' אורי, ישעי, מעוז חיי.

מיט באגריסונג צו דער הנהלה פון דער ישיבה, די חשובע געשט און
אלע אנשיילבעמער און פריינט, וועלכע האבן דעם גרויסן זכות צו
שטיצן די ישיבה זי זאל בליען און וואקסן און ארויסגעבן גוטע פירות.

ובכבוד ובברכה להצלחה
ולבשורות טובות
ולכתיבה וחתימה טובה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

Free Rendition

By the Grace of G-d
Erev Shabbos Kodesh Tovo
18th of Elul, 5730
Brooklyn, N. Y.

To All Participants in the Annual Dinner
of the Yeshiva "Achei Tmimim" in Newark, N.J.
G-d Bless you all

Greeting and Blessings:

I was pleased to be informed about the forthcoming
Annual Dinner of the Yeshiva on the 22nd of Elul.

The month of Elul has a distinction of its own in that
it is the month of spiritual stock-taking for the outgoing
year and preparation for the incoming year.

The significance of this month is expressed also in
the fact that from Rosh Chodesh Elul we begin to recite
twice daily Psalm 27, beginning: "G-d is my light, and my
salvation...the strength of my life."

The meaning of these three attributes - light, salva-
tion, strength - is as follows:

A human being has a choice of two ways in life, the
right way and the wrong way, the way of the good and the
opposite way. In order to be able to make the proper choice,
he needs illumination, so that he would not be groping in
darkness. This is why we turn to G-d as "my light."

Having chosen the right way in life, a person often finds
that it is not without trials and difficulties. He must,
therefore, again constantly rely on G-d to save him from pit-
falls, and help him overcome difficulties. This is the mean-
ing of "my salvation."

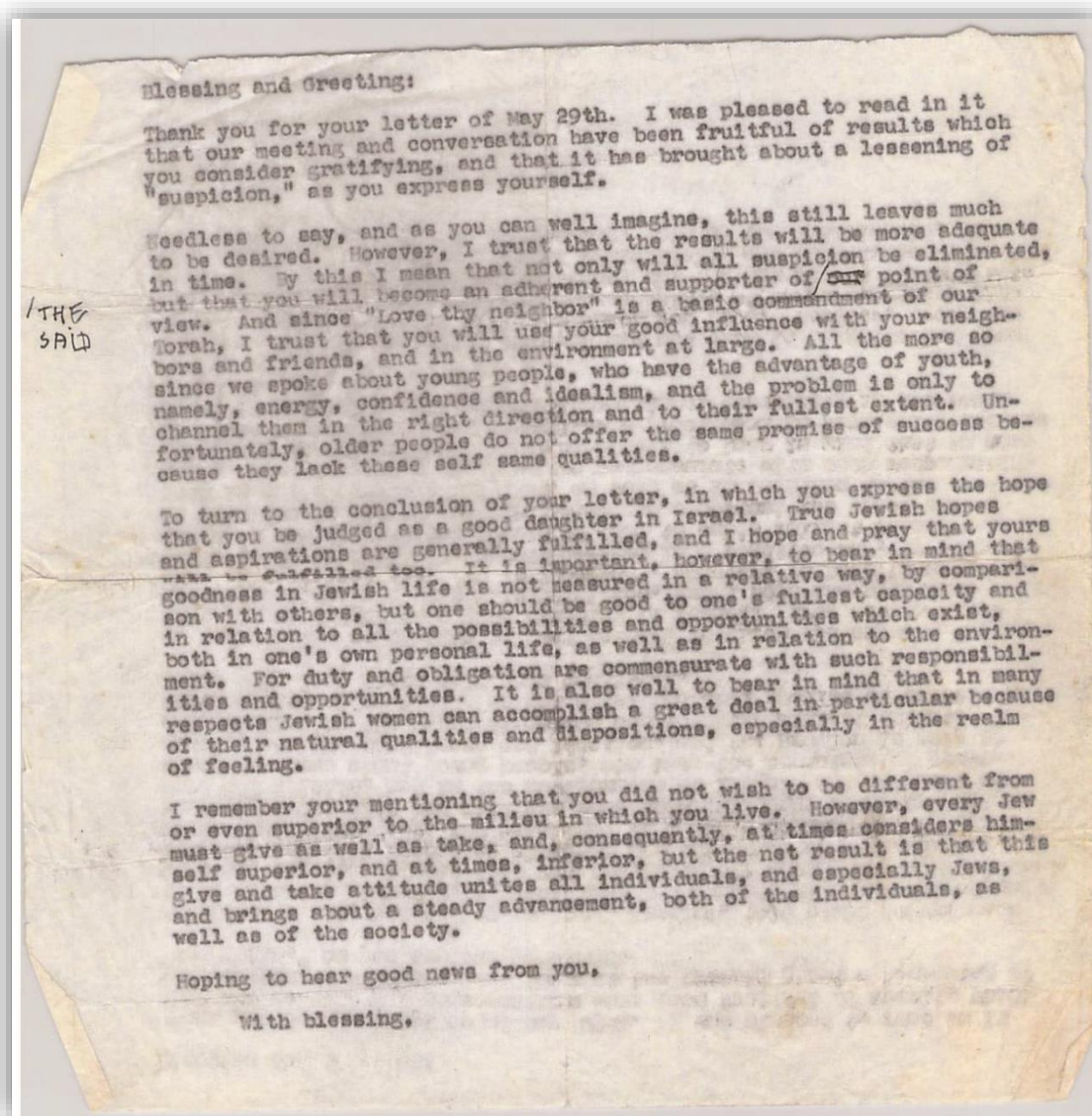
Finally, perfection demands that a person constantly go
"from strength to strength." There is always room for ad-
vancement in matters of goodness and holiness, as well as in
the degree of joy and vitality with which the good deeds are
performed. Once again he must turn to G-d - "my strength."

In the light of the above reflections on Elul, and in the
spirit of this month as indicated above, I am confident that
the annual function of the Yeshiva will be carried out most
successfully and accomplish its goals, particularly in help-
ing to strengthen and expand the Yeshiva. Indeed, the Torah-
true education provided by the Yeshiva may be said to reflect
and implement the "Elul spirit" through helping its students
attain perfection in accordance with the said three founda-
tions, as expressed in the verse: "G-d is my light, my
salvation, the strength of my life."

With felicitations and prayerful wishes to the Yeshiva
administration, the distinguished guests, participants and
friends, who are fortunate to have the great Zechus of
supporting the Yeshiva and enabling it to grow, flourish
and produce good fruits, and

With esteem and blessing for Hatzlocho and
good tidings and a Kesivo v'Chasimo Tovo,

Signed: /Menachem Schneerson/

...of ~~our~~ **THE SAID** point of view.

ABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין נ. י.

By the Grace of G-d
26th of Nissan, 5732
Brooklyn, N. Y.

MAY 1 1972

Mr. David Tuvia Chase
999 Asylum Avenue
Hartford, Conn. 06105

Greeting and Blessing:

I am pleased to acknowledge receipt of your greetings and felicitations on the occasion of my birthday. I heartily appreciate the warm sentiments and good wishes which you express also in behalf of your family.

I was particularly gratified to read about your new recruit in behalf of the Rabbinical College of New Jersey, Mr. Nathan Ancell. This was wonderful news indeed, and I hope that not only will his initial pledge be the forerunner of further and greater deeds, but that he will also involve his friends in behalf of this cause, so that what you started will snowball into something which will far exceed all expectations.

As for your good wishes, I can best reciprocate them by reiterating the Divine blessing to our Patriarch Abraham, "I will bless them that bless thee." Accordingly, may you and all yours enjoy G-d's blessings "from His full, open, holy and generous Hand."

As we are now coming from Pesach, the "Season of our Liberation," I take this opportunity of extending to you and all your family my prayerful wishes for a growing measure of liberation from all distractions and hindrances, materially and spiritually, so as to serve G-d with joy and gladness of heart.

Cordially yours,

M. Schneerson

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
13th of Nissan, 5737
Brooklyn, N. Y.

The Sisterhood and the Ladies Auxiliary of
Congregation Ahavath Zion
421 Boyden Avenue
Maplewood, N. J. 07040

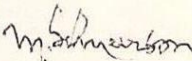
Blessing and Greeting:

This is to acknowledge with sincere appreciation your
thoughtfulness and good wishes in connection with my
birthday.

I prayerfully reciprocate your good wishes by reiterating
the Divine promise to our Father Abraham, "I (G-d, the Source
of all blessings) will bless them that bless you."

Accordingly, may G-d bestow His blessings on each and
all of you, and yours, in a generous measure, materially
and spiritually.

With all good wishes for a kosher and joyous Pesach, and

With blessing

מכתב ברכה

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקליין, נ. י.

By the Grace of G-d
5th of Nissan, 5739
Brooklyn, N. Y.

Mrs. D. Geldziler
c/o Sisterhood Cong. Ahavath Zion
421 Boyden Avenue
Maplewood, N. J. 07040

Blessing and Greeting:

This is to acknowledge with thanks your letter and good wishes on the occasion of my birthday, which I sincerely appreciate.

I reciprocate your good wishes by reiterating the Divine Promise to our Father Abraham, "I will bless them that bless you." Accordingly, may you, and all those in whose behalf you express your good wishes, be blessed from the "Full, Open, Holy and Ample Hand" of the Source of all blessings.

At this time, with the approach of Pesach, the Festival of Our Liberation, I send you and all yours prayerful wishes for a Kosher and inspiring Pesach.

With blessing *in. Schurman*

RABBI MENACHEM SCHWARTZ
Lubavitcher
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

נחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
14th of S. 5740
Brooklyn.

Mrs. D. Geldziler, Secy.
Sisterhood of Cong. Ahavat Zion
421 Boyden Avenue
Maplewood, N. J. 07040

Blessing and Greeting:

I appreciate very much the good wishes which you conveyed in behalf of the Sisterhood on the occasion of our Thirtieth Anniversary. And in accordance with the assurance of our Sages that "Those who bless others are blessed by G-d Himself," may you and all the members of your Congregation, under the inspired leadership of Rabbi and Rebbetzin Sholom B. Gordon, be blessed "from His full, open, holy and ample Hand" in all needs, materially and spiritually.

Having just observed the Yahrzeit-Hilulo of my father-in-law of saintly memory on Yud Shevat, and remembering his total dedication to the spreading and strengthening of Yiddishkeit, Torah and Mitzvoth, and how much he urged everyone to be involved in this vital activity, assuring us of his personal intercession and blessing for Hatzlocho, everyone of us will surely redouble our effort in this direction.

With blessing, *M. Schwartz*

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
7th of Iyar, 5741
Brooklyn, N. Y.

Mrs. D. Geldziler, Secy.
Sisterhood of Cong. Ahavath Zion
63-38th Street
Irvington, N. J. 07111

Blessing and Greeting:

This is to acknowledge receipt of your letter of April 28th, which reached me with some delay.

Needless to say, I was very pleased to note the warm feelings you expressed in behalf of all the Sisterhood towards Rabbi and Mrs. Sholom B. Gordon, in connection with their forthcoming 36th anniversary. In the present day and age, such feelings are particularly important in themselves, and also as an encouragement to Rabbi and Mrs. Gordon, to know that their services are so well appreciated.

May G-d grant that the Sisterhood, and each and all of its members, should carry out the important function in behalf of the Congregation in an ever growing measure, and may G-d bless each and all the members of the Congregation and all officers under the blessed leadership of your Rabbi, with good health and prosperity materially and spiritually.

With blessing, *M. Schneerson*

שער מכתבי ר' אברהם פאריז

לידידו אבי זקנתו של החתן הרב שלום דובער גארדאן ע"ה

דבר כ"ב סיון ה'תשפ"ב
 לפי ידידו שב הרבה ולא היה פאריז אהר"ב שלום דובער
 עם הרבנית הנשפחה אחי אפי
 שלום וברכה
 ישיבת אורח קטני תלמידי אבותי הגדולים עם האורחך מעלין
 ומשמח לבי. הנה אמרתי לבי המורה בשמחה זמן איך
 מצד טוב מצד טוב איך אז דבר איש אכתי תלמידי גרסא איש הולד
 נביל - פון זיי אין פון מצד קינצט איש זיי מצד זקן אכתיבתן שאלות
 באו איך אין טוב. אין דין סאטמאר איש דין שומר מצדן קינצט זיי
 אין זין דרכי זיי אין זעבן איינע נביל קינצט אכתיבתן יורה
 אין זיי זיי אכתיבתן זיי אין די קינצט איינע נשפחה אכתיבתן
 בין איינע אכתיבתן א מצד טוב אין איש מצד זין איש איינע הארדיאצט
 איש שאלות אכתיבתן

שלום ברך אכתיבתן דיין הנה דין קינצט אכתיבתן וזש דבר האיש
 אכתיבתן אכתיבתן איש האיש יעזב איש קיין איש אכתיבתן
 דיין נביל דין אכתיבתן וזש איש האיש נביל אכתיבתן זמן איש
 דיין איש אכתיבתן, איש אכתיבתן אכתיבתן רח אכתיבתן קשה
 איש איש אכתיבתן איש איש אכתיבתן זמן, אכתיבתן איש אכתיבתן
 אכתיבתן, אכתיבתן איש איש אכתיבתן איש אכתיבתן קיין
 אכתיבתן, אכתיבתן אכתיבתן - איש אכתיבתן איש אכתיבתן, וזש איש אכתיבתן
 אכתיבתן אכתיבתן איש אכתיבתן וזש איש אכתיבתן אכתיבתן אכתיבתן
 אין קינצט אכתיבתן זמן איש אכתיבתן איש אכתיבתן איש אכתיבתן
 אכתיבתן, וזש איש אכתיבתן, זמן איש אכתיבתן וזש איש אכתיבתן אכתיבתן
 אכתיבתן וזש איש אכתיבתן זמן איש אכתיבתן

זייט אכתיבתן דבר איש אכתיבתן אכתיבתן אכתיבתן אכתיבתן
 זמן איש אכתיבתן איש אכתיבתן איש אכתיבתן איש אכתיבתן איש אכתיבתן
 אכתיבתן דבר אכתיבתן איש אכתיבתן איש אכתיבתן איש אכתיבתן איש אכתיבתן
 וזש איש אכתיבתן וזש איש אכתיבתן איש אכתיבתן איש אכתיבתן איש אכתיבתן

ב"ה ב' שבט חשכ"ז

לכ' ידידי ש"ב הרה"ח הרה"ג וו"ח אי"א כו' וכו' מוהרר שלום דובער שי' גורדון שלום וברכה |
 אין די לקוטי שיחות פ' וארא עמוד 120 רעדט ער ארום די שטארקייט פון דעם גלות זאן במצרים, דעם חושך כפול ומכופל, וואס איז דאס, דער חושך? דער חושך איז אז עס לייגט זיך ניט אפ, אז עס קען גאר זיין די גאולה, דאס איז דער גרעסטער חושך, אט ווי ער זאגט דארטן: און ניט קוקענדיק אויף די אלע מעלות: א) גילוי פון שם הוי', און די ד' לשונות פון גאולה, ב) דער גילוי דורך משה'ן, ג) דער דערמאנונג פון זכות אבות און ד' דורך אויבערשטן אליין, האט דאס נאך אלץ ניט געפועלט אויף זיי אנצוהויבן ברעכען דעם גלות, און עס האט זיך ביי זיי ניט אפגעלייגט דער ענין פון גאולה,

ניט נאר אז בא זיי האט זיך דאס ניט אפגעלייגט אין א אופן פון ראי' -התאמתות גדולה ביותר -נאר אפילו אין א אופן פון שמיעה -הבנה והשגה אליין -האט זיך דאס אויך ניט אפגעלייגט -ולא שמעו.
 פון דעם איז מובן ווי אזוי די גאולה דארף קומען, פריער אין שכל, אז עס זאל זיך אפלייגען אז עס קען זיין די גאולה.

הער זיך צו, די זאך מוז דורכגיין נאר דורך אונז, ניט מלמעלמט" נאר ממטלמ"ע, (אזוי איז דער סדר, דער אויבערשטער האט זיך איבערגעגעבן צו אונז, אז אלע המשכות זאלין, מיר דורך אונזער עבודה, ממשיך זיין, דאס הייסט, אז מיר זאלין, זיך מאכען פאר א כלי צודעם, די גאנצע וועלט וועט שיינס במילא ווערן) די ערשטע זאך בא אונז איז דאך שכל, דארף מען אויסארבעטן דעם שכל, אז בא אים זאל זיך אפלייגען אז עס קען זיין די גאולה, דערנאך אין הרצען, ד.ה. וועלען אז עס זאל זיין די גאולה, דערנאך אין מעשה, ד.ה. טאן עפעס אין דעם, אז עס זאל ווערן געענטער.

איז די ערשטע זאך, אויב מי וויל אז דער ענין זאל זיך אפלייגען, דארף מאן וויסען דעם עצם ענין פרטיהדיק, ניט נאר וויסן נאר טראכטען וועגען דעם שטענדיק, וואס איז דאס גלות און וואס איז גאולה, געוויס מיינט מען דאך דאס אין רוחניות אין עבודת ה' אפילו דארטען בא יציאת מצרים, איז דער עיקר יציאת מצרים געווען צוליב גיין לקבל את התורה ניט צוליב יציאת משעבוד (והראי' פון די וואס זיינען מתו אין די ימי אפילה, ווייל זיי האבען ניט געוואלט ארויס גיין, און אויך בא קרי"ם איז געווען א מפלגה וואס זיי האבען געטענעט, מיר זאלין גיין צוריק אין מצרים, דאס ווייזט אז דער שעבוד בגשמיות איז ניט אזוי גוואלדיק) ובפרט איצטער אז מיר זיינען ברוך השם אין זאז רייכע און שיינע וועלט די מדע גייט פאר אויס און מיר האבען א אייגענע מלוכה און קיינע תענוגים פעלט ניט אויס, וואס מי וויל דערגרייכט מען ער זאל זיין חסד פון אונז ניט אפטאן אויף ווייטער.

שלומקע בעטראכט זיך גוט און זאג דו אליין האבען מיר א שייכות צו דער גאולה, אונז פעלט טאקע די גאולה, מהיכא תיתא מי זאגט אז דאס איז א גוטע זאך, נו, זאל זיין, אפילו די וואס זיינען אפגעהיט אין מחשבה דבור און מעשה, איז דער געשמאק פון די עשר כחות, וואס דאס איז דאך דער מהות מענטש, איז פארטרונקען אין גאנצען אין תענוגי עוה"ו, אין אהעכערן תענוב האבען זיי גאר קיין געפיל ניט.

דאס פארשטיי אין, אונז פעלט עטליכע דאלרן אויף צו חתונה מאכען א קינד, און דיר זאל טאקע דער אויבערשטער העלפין, אז דיר זאל ניט פעלן נאר עס זאל זיין בהרחבה גדולה, אבער ניט די גאולה פעלט, באמת ווייסען מיר ניט אינגאנצען דעם ענין וואס איז דאס גאולה.
 מיר דארפן האבען איינעם, וואס ער זאל אונז מסביר זיין, עפענען די אייגען אז מיר זאלען דערזען דער פילען אז מיר געפינען זיך אין גלות, און דערציילען אונז אז עס איז פאראן דא א אור גדול און עפענען אונז געפילן אז אונז זאל זיך וועלען פארבייגען אונזערע געפילן אויף צו צו קומען צו דעם אור גדול, כד' ער דארף זיך מיט אונז פירן, ווי א מלמד פירט זיך מיט א קינד, ער זאל אפלאזען זיין שפיל און גיין לערנען גיט ער אים א מטבע אדער ממחקים, די כוונה פון דעם מלמד איז, אז דורך די ממחקים וועט ער זיך צוהערן וואס ער רעדט מיט אים, במילא וועט ער לערנען, און אז ער וועט לערנען וועט ער סייס אליין דערפילן ווי לערנען איז א גוטע זאך, און טאקע ווי די תורה אליין פירט זיך מיט אונז און זאגט אס בחקותי חלכו ונתתי גשמיתם בעתם, לכאורה איז דאס גאר ניט מובן,

עס קומט דאן אויס פון דעם, אז דער גשמיכס איז דער שכר פון בחקותי, הייסט דאס אז גשמיות איז העכער ניט נאר פאר רוחניות נאר העכער אפילו פאר מצוות. נאר עס איז מוכרח צו זאגען אז די גאנצע תורה, איז גיגעבען געווארן צוליב דעם יצה"ר, כדי אריין פירן אים אין חדר לאס לאס - ווי פריערדיקער רבי האט געזאגט, רבי וויילערן ע"ה, רבי וויילער האט געהאט א גרייסען חלק אין די ישיבות פון ערי השדה, האט ער אים געזאגט אז מי דארף ניט אויס זאגען וואס מיר זיינען - ביז וואנען ער וועט צוקומען צו פנימית התורה, דאן וועט ער אליין דערפילן, וואס ער איז, און אין וואס ער ליגט. דאס זעלבע איז ממש מיט אונז, מיר זיינען דאס קינד, און כ"ק אדמו"ר שליט"א איז דער מלמד, ער גיט אונז ממש צוקערלעך, ער איז מיט זיינע רייד ממשין מלמעלה גשמיות און רוחניות, און שטאפט סיי דעם כלל און סיי דעם פרט מיט גשמיות ורוחניות ביחד, קוק זיך נאר צו, וועסטו זען, גאר ניט נאך די מעשים נאך, כדי מי זאל זיך איינהערן וואס ער רעדט, אין דעם אנדער זייט, וואס רעדט ער וואס מאנט ער, די העכסטע אופני עבודה, איז אז מי הערט זיך צו, און מי נעמט זיך אויך אריין אין כלל, דאס הייסט אז מי מיינט מיך אויך טאקע, חאפט ער זיך, ווי ער איז זייער ווייט ווייט, ווערט אים זייער ביטער, עד מתי, ביז וואנען וועט ער ליגן אין די הבלי הבלים ער חאפט זיך אין וואס פארא שווערן גלות איז זיין נשמה, ~~אקט~~ דאס גופא אז דאס זאל זיך אפלייגען לכה"פ נאר אין שכל, דארף מען לייגען א גרייס יגיעה, פיל טראכטען, ניט איין מאל, ניט 10 מאל ניט 100 מאל נאר שטענדיק, בא אונזערן א יוגער מאן, דארף זיין דער שויטי ה'לנגדי תמיד דער רבי שליט"א, דער רבי דארף בא אים זיין שטענדיק אנטקעגן, אז ער טראכט יחו"ע צי יחו"ח, איז דאך יחו"ע בא אים אין אצי' און יחו"ח אין ביי"ע, און ער אליין געפיינט זיך אין עוה"ז, איז ער דאך גאר ווייט פון דעם, אז עס איז גאר ניט שייכות אז עס זאל זיך דאס בא אים אפלייגען אפילו אין מוח, אבער אז ער טראכט וועגן דעם רבי'ן, וואס ער איז דער אמח"ר יחו"ע און יחו"ח דא אין עוה"ז, איז אז מי טראכט וועגען אים, דער פילט מען ווי ער איז א איש אלקי, ער איז בייידע זאכען אי א איש אי א אלקי, וואס דאס איז אסאך העכער ווי יחו"ע דאצי', איז אז מי טראכט שטענדיק וועגען דעם: חמיד, דאן שויטי הוי' לייגט זיך א אפ בא אים יחו"ע: הוי', צוליב יחו"ח דארף מען אויך אנקומען צודעם. איז בינה ליבא, ער דארף אזוי פיל טראכטען אז דאס זאל דערהערט ווערן אין לב, וואס הייסט דאס, בא אים ווערט די הארץ פיל מיט שמחה, אז נאשי בטצקידאברי.

קינדער קינדער פארשלאפט ניט קיין זמן.
 זייט געזונט דער אויבערשטער זאל טאן מיט אונז א חסד חנם
 אז מיר זאלן ווערן שטיקלעך מענטשן כובעי למינותי;
 אוי ס'איז

ב"ה ט"ו שבט ה'תשכ"ז

שלום וברכה |
 נעכטן האט זיך מיר געמאכט בעגעגענען מיט א חןריסט פון נויארק אין א טעקסע, פרעג איך בא אים צי האט ער געהערט וועגען דעם לויבאוויטשער רבי'ן שליט"א, זאגט ער יע, פרעג איך אים, צי האט ער אים, איין מאל געזעהן, ענטפערט ער, אז ניט, האט דאס מיר דערנומען.
 האב איך אריינגעטראכט אין דעם, וואס איז דא, דעם יע, האט ער גיענטפערט מיט א דגש, דאס הייסט, אז דאס איז א בעוואוסטער ענין, און זען, האט ער אים קיין מאל ניט געגאנגען זעהן. ווייל אפרייסען זיך פון זיינע ענינים, און אפגעבן זמן און טרחא, צוליב גיין זעהן אים, צודעם, איז נאך אין אים ניט דערגאנגען, פאר וואס איז צו אים ניט דערגאנגען? ווייל בא אונז, איז דאס אויך נאך ניט דערגאנגען,
 בא אונז איז אויך, דער רבי זאל געזונט זיין, איז א גוטער, מי קען בא אים נעמען א ברכה א שטיקל לעקאח, פון כוס של ברכה, ווייל מי פילט אז דאס איז המשכה ממש אין בני היי מזונא, ברוך השם,
 אבער איבערגעבען זיך צו אים, צודעם איז מען נאך ניט געקומען, ווייל יעדערער איז פאר טרונקען אין זיינע ענינים, גלייך מיט דעם חוצה איד, עס איז ניטא בא אים קיין צייט צובעטראכטען, ארום וועמען מי געפינט זיך, צי האט מען געפרופט אריינטראכטען? איך דעם ענין:
 כל השביעין חביבין, דער שביעי איז דאך קודש, און די קדושה פון דעם שביעי, איז דאך א באיין ערוך'דיקע צו די פריעדיקע זעקס, אפילו דער רבי שליט"א איז מברא דעם ענין, אז דאס איז ניט מצד עבודתו פון דעם שביעי, נאר ווייל ער איז א זיבעטער קומט אין אים אריין דער ענין (איז ער וויל מיט דעם מאכען דאס צו קליין געלט) אבער בניי לבני ער האט דאך דאס, און באמת איז דאך גאר אדרבה, פון דעם איז משמע, אז דאס איז אזא הייכע מדרגה, אז מיט עבודה קען מען ניט צוקומען צודעם, יעצט נומיר אריין טראכטען, ווער זיינען גיווען די פריעדיקע זעקס,
 דער אלטער רבי, דער מיטלער רבי, דער צ"צ, מוהר"ש, דער רבי נ"ע, דער רבי, א זעלכע זעקס בערן, וואס זינד בריאות העולמות, זיינען א זעלכע ניט געווען, דאס הייסט אזעלכע וואס זיי האבען מגלה געווען און אוועק גישטעלט די וועלט באופן כזה ווי דער חכלית פנימיות הכוונה פון בריאת העולמות, קומט מען צוגיין און מען זאגט, אז דער זיבעטער אז העכערערע מעלה פון זיי, און א וועלכע א באיין ערוך'דיקע ווי עס מובן פון שבת קודש, און דאך מען זיין, וואס איז דא?
 אדער דאס אריין נעמען אין קאפ, און משיים לב זיין, וואס איז דא?
 עס איז דאך נורא תהילות, וואס מי וועט זאגען און וואס מי וועט טראכטען,
 וועט מען ניט דער זאגען.....
 איך רעכן, אז דער חילוק, וואס עס איז נוגע אונז, אין עבודה, איז זיבקיבור אזיי, אז זיי האבען אויפגעטאן אין אונז, אז די עשר כחות פון נפה"ב, זאלן ווערן ווי כחות פון נפה"א, נאך מער מצד רב תבואות בכח שור, אבער די ארבעט פון דעם רבי'ן שליט"א איז, צו מגלה זיין, אז דער גוף, דער יש הנברא דגוף איז יש האמיתי, דארף ער פריער מגלה זיין דעם צמצום, ניט אז דער אור איז בוקע דעם צמצום, וואס דאס איז געווען די ארבעט פון די זעקס נשיאים, ווייל צו דער עבודה הנ"ל האט מען אויך געדארפט האבען צודעם, דעם אוא"ס שקודם הצמצום, האבען זיי ממשיך געווען דעם אור ע"י בקיעת הצמצום, אבער כדי צו מגלה זיין אז דער יש הנברא דגוף הוא יש האמיתי, דער גוף נעמט זיך דאך פון צמצום, דארף מען פריער מגלה זיין, אפדעקן דעם צמצום גופא, און דאס קען נאר דער צמצום הצמצום, און דאס איז די ארבעט פון דעם רבי שליט"א, און דאס איז ער,
 און דאס איז דער פירוש, אז עס קומט דער זיבעטער, קומט צו אים, די דרגא בדרך ממילא, דאס הייסט אז די זעקס הבען געענדיקט זייער ארבעט, קומט צו אים די דרגא.
 קינדער איך רייך דאך מיט אייך, אזא ענין, ניט וועגען אזאן וואס עס איז געווען אמאל, נאר פאר אייך אין די אייגן, קוקט זיך נאר צו, צו אלע ענינים מיט א העמקת הדעת מיט א שימה לב, וועט איר דערזען אז עס איז אזיי.
 קינדער קינדער מי דארף און מי מוז וועגען דעם טראכטען, אויף אזייפיל, אז עס זאל אראפגיין פון קאפ אין הארצין.
 בהצלחה

לזכות

החתן הרה"ת מנחם מענדל הכהן

והכלה רבקה

שיחיו ריבקיין

•

יה"ר שיבנו בית בישראל

בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה

כפי שהם מוארים במאור שבתורה

זוהי תורת החסידות

לנחת רוח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א